

#1 *New York Times* Bestselling Author
Spencer Johnson, M.D.

Quà tặng điều kỳ

The Present

Bí mật đưa bạn đến hạnh phúc và thành công

First News®

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HCM

Công Ty Samsung Trân trọng gửi đến bạn cuốn sách này.

Phiên bản ebook này được thực hiện theo bản quyền xuất bản và phát hành ấn bản tiếng Việt của công ty First News - Trí Việt với sự tài trợ độc quyền của công ty TNHH Samsung Electronics Việt Nam. Tác phẩm này không được chuyển dạng sang bất kỳ hình thức nào hay sử dụng cho bất kỳ mục đích thương mại nào.

Quà tặng điều kỳ

*"Món quà quý giá và kỳ diệu
nhất mà cuộc sống ban tặng cho
mỗi chúng ta"*

This translation published by
arrangement with The
Doubleday Broadway
Publishing Group, a division of
Random House, Inc.

THE PRESENT - QUÀ TẶNG DIỆU KỲ

Vietnamese Copyright © 2005 First News - Tri Viet
Publishing Co., Ltd.

Công ty First News - Trí Việt giữ bản quyền xuất bản và phát hành ấn bản tiếng Việt trên toàn thế giới theo hợp đồng chuyển giao bản quyền với Tập đoàn xuất bản Doubleday Broadway, một phân bộ của Random House, Inc., Hoa Kỳ.

Bất cứ sự sao chép, trích dẫn nào không được sự đồng ý của First News và Doubleday đều là bất hợp pháp và vi phạm Luật Xuất Bản Việt Nam, Luật Bản Quyền Quốc Tế và Công ước Bảo Hộ Sở Hữu Bản Quyền Sở Hữu Trí Tuệ Berne.

FIRST NEWS - TRI VIET PUBLISHING CO., LTD.

11H Nguyen Thi Minh Khai Str. - Ho Chi Minh City, Viet Nam
Tel: 84-822 7979 - 822 7980 - 823 3859 - 823 3860
Fax: 84-822 4560; Email: *firstnews@hcmc.netnam.vn*

HẠT GIỐNG TÂM HỒN

Quà tặng điều kỳ

The Present

Tổng hợp và Biên dịch:

NGUYỄN VĂN PHƯỚC

NGUYỄN THỊ KIM NHUNG

Ban Biên Dịch First News

(Tái bản lần thứ 3)

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

Lời giới thiệu

“Cuộc sống không bao giờ là bế tắc thực sự nếu con người dám rời bỏ những lối mòn và dũng cảm tìm ra những giá trị mới.”

- Khuyết danh

“Quà tặng diệu kỳ” là một câu chuyện thú vị về cuộc hành trình gian nan của một chàng trai, khi phải đối diện với những thử thách, thất bại trong cuộc sống, đã cất công đi tìm món quà đặc biệt, một món quà bí ẩn và khó tìm.

Tại sao chàng trai và sau đó là rất nhiều người nữa lại muốn đi tìm món quà đó? Vì theo lời một lão ông thông thái, thì đó chính là món quà quý giá nhất mà Con Người có thể có được. Nó chứa đựng bí quyết làm thay đổi ý nghĩa cuộc sống, đem lại hạnh phúc và thành công cho con người.

Đây là câu chuyện rất thực tế và hữu ích cho cuộc sống hiện tại của chúng ta. Khi cuộc sống, công việc gặp khó khăn, trải qua những thất bại, trả giá cho niềm tin, những tổn thương về tinh thần, tình cảm, chúng ta luôn mong muốn tìm lại được sự thanh thản trong tâm hồn, tìm lại được nghị lực và sức sống mới, muốn khẳng định được mình, đạt được thành công và hạnh phúc trong cuộc sống. Nhưng chúng ta thường phải tốn rất nhiều thời gian và

công sức, thậm chí có người phải trả giá đắt hơn, để có thể tìm ra phần nào của lời giải.

Và một số người đã tìm ra được khi còn trẻ. Một số thì vào tuổi trung niên. Một số khác thì mãi tận khi đã lớn tuổi. Và cũng có rất nhiều người không tìm thấy được trọn vẹn và chấp nhận sống với dần vệt, khổ đau.

Câu chuyện trong cuốn sách *Quà tặng diệu kỳ* của Tiến sĩ Spencer Johnson sẽ giúp bạn tìm được cách tư duy mới, một hướng đi đúng nhất, một lời giải giúp bạn khám phá ra những chân lý và giá trị vĩnh hằng của cuộc sống, vốn luôn tồn tại mà chúng ta - đôi khi vì băng qua quá nhanh trong cuộc sống - đã vô tình lãng quên.

Quà Tặng Diệu Kỳ được *Spencer Johnson* hoàn thiện năm 2003, được các hãng thông tấn bình chọn là cuốn sách độc đáo nhất, phát triển từ ý tưởng của cuốn sách nổi tiếng *The Precious Present* của ông xuất bản năm 1984, được dịch ra hơn 40 thứ tiếng và phổ biến trên toàn thế giới.

Mong các bạn qua câu chuyện ý nghĩa, sâu sắc này sẽ tìm ra *Quà tặng diệu kỳ* của mình để thành công hơn trong công việc và có được hạnh phúc thực sự trong cuộc sống để đạt được ước mơ.

- **First News**

Về Spencer Johnson

Tác giả Quà tặng Diệp kỳ

Tiến sĩ **Spencer Johnson** là một trong những tác giả nổi tiếng nhất với các tác phẩm khám phá cuộc sống và cách sống được hàng triệu độc giả trên toàn thế giới yêu thích, mến mộ. Đó là những cuốn sách đã và đang thuộc hàng *bestselling* do Thời báo *New York Times* bình chọn như "*Quà Tặng Diệp Kỳ*" (*The Present*), "*Có Nên hay Không*" (*Yes or No*), "*Phút Nhìn Lại Mình*" (*One Minute for Yourself*), "*Phút Dành Cho Cha*" (*The One Minute Father*), "*Phút Dành Cho Mẹ*" (*The One Minute Mother*), "*Phút Dành Cho Thầy*" (*The One Minute Teacher*), "*Who Moved My Cheese?*", "*The Precious Present*"...

Các tác phẩm độc đáo của ông đã mang lại cho độc giả mọi lứa tuổi những khám phá mới, thú vị và rất hữu ích về cách sống, cách hoàn thiện bản thân. Bằng những chân lý giản dị nhưng rất mới mẻ và thực tế, chúng hướng bạn đến thành công và hạnh phúc trong cuộc sống.

Thú vị, tinh tế và đầy ý nghĩa. Đó là những gì mà tác phẩm của ông để lại trong lòng người

đọc. Chúng chứa đựng những câu chuyện thực tế, những bài học đi thẳng đến trái tim, làm bùng tỉnh tâm hồn, nhận thức, chỉ ra các giải pháp đơn giản, tối ưu cho những vấn đề phức tạp mà chúng ta đang phải đối mặt trong cuộc sống hiện tại. Các giá trị ấy mang tính triết lý sống sâu sắc và mãi tồn tại với thời gian.

Sau khi tốt nghiệp Khoa Tâm lý học của trường Đại học Southern California, Tiến sĩ Johnson tiếp tục theo học ngành y tại trường Y khoa Hoàng Gia và hoàn tất chương trình sau quá trình thực tập tại bệnh viện Mayo và trường Y dược Harvard.

Ông đã từng là Giám đốc Truyền thông cho Medtronic - một trong những công ty đồng phát minh ra thiết bị điều hòa nhịp tim, là nhà nghiên cứu tâm lý tại Viện Nghiên cứu Tổng hợp và là Chuyên viên tư vấn của Trung tâm nghiên cứu Nhân học. Hiện tại, ông là Ủy viên Hội đồng tại trường Đại học Kinh doanh Harvard.

Những tác phẩm nổi tiếng của ông được các cơ quan thông tấn hàng đầu như *CNN, Today Show, Time, BBC, Business Week, New York Times,*

Reader's Digest, Wall Street Journal, Fortune, USA Today và *Hiệp hội Báo chí Quốc tế* đánh giá như là những “liều thuốc tinh thần” cho con người trong cuộc sống hiện đại. Bên cạnh đó, ý tưởng trong các tác phẩm của Spencer Johnson còn được đưa vào thảo luận, giảng dạy về nhân văn và quản trị kinh doanh ở nhiều chương trình cao đẳng, đại học và sau đại học.

Những tác phẩm của ông đã được độc giả trên toàn thế giới yêu thích và vận dụng thành công vào cuộc sống thực tế của mình - trở thành kim chỉ nam tư duy sống của nhiều thế hệ.

Điều gì đã xảy ra?

Một buổi trưa, Bill Green bất ngờ nhận được cú điện thoại của Liz Michaels, một người bạn thân từng làm việc với anh cách đây một năm. Qua giọng nói của Liz, anh thấy dường như cô đang rất căng thẳng, lo âu. Quả thực, Liz đang gặp phải những rắc rối thực sự và muốn gặp anh để tìm lời khuyên. Làm việc cùng nhau trong một thời gian dài, cô biết rõ Bill là một kho kinh nghiệm sống và tin rằng anh sẽ giúp cô tìm ra hướng giải quyết tốt nhất cho tình trạng tệ hại hiện nay của mình.

Bill nhận ra ngay vẻ mệt mỏi và tiều tụy của Liz khi cô vừa bước chân vào cửa. Sau khi chào hỏi vài câu, Liz thông báo cho anh một tin mà với cô là quan trọng:

- Anh biết không, tôi đã lên chức trưởng phòng rồi.
- Thế thì tốt quá, chúc mừng cô nhé. Tôi cũng không ngạc nhiên lắm đâu, cô xứng đáng được như vậy mà!

- Cảm ơn anh, nhưng còn nhiều vấn đề lắm anh
a - Liz thú nhận - Từ khi anh đi, công ty có nhiều
thay đổi, bây giờ nhân viên thì ít hơn nhưng công việc
lại quá nhiều. Tôi thấy một ngày của mình trôi qua
quá nhanh và dường như tôi chẳng có đủ thời gian
để làm bất cứ việc gì. Tôi thật sự đuối sức. Hình như
cuộc sống không hề theo ý mình. Còn anh, trông anh
vẫn ung dung thoải mái như thường nhỉ?

- Tôi khỏe mà. Tôi hài lòng với những gì mình
đang có, trong công việc lẫn đời sống thường ngày.
Và... Liz này, nói thực với cô nhé, tôi vừa trải qua
một bước ngoặt thú vị đấy!

- Vậy ư? Anh lại tìm được việc mới à?

Bill cười:

-Ồ không! Nhưng mà cũng tương tự vậy. Chuyện
xảy ra cách đây hơn một năm rồi.

- Thế à? Nghe có vẻ hay đấy! Anh kể tôi nghe đi.

- Cô còn nhớ là tôi đã từng cố gắng đến thế nào
để buộc mình và những người khác phải làm việc tốt
hơn không? - Bill bắt đầu câu chuyện - Và chúng ta
đã tốn biết bao nhiêu là thời gian và công sức vào
công việc không?

Liz mỉm cười:

- Tôi nhớ chứ, nhớ rất rõ nữa là đằng khác.

Một thoáng trầm ngâm hồi tưởng lại những chuyện đã qua, Bill tiếp tục:

- Tôi đã học được thêm rất nhiều điều. Những người ở công ty tôi cũng vậy. Chúng tôi đã làm việc nhanh hơn, hiệu quả hơn mà không phải chịu đựng quá nhiều stress. Và điều quan trọng nhất là bây giờ tôi sống lạc quan hơn trước nhiều.

Liz chăm chú lắng nghe, cô nóng lòng muốn biết thật ra chuyện gì đã xảy đến với Bill. Cô hỏi dồn:

- Thì anh kể tôi nghe xem nào. Anh làm tôi tò mò quá. Anh thừa biết là tôi đang muốn được nghe mà.

- Tôi mà nói ra thì chắc cô cũng không tin đâu.

- Tôi hết kiên nhẫn với anh rồi đấy! – Nói rồi, Liz cúi xuống chén súp của mình, ra vẻ giận, không thêm quan tâm nữa.

Đợi cho cô bạn ăn hết muông súp cuối cùng, Bill nói tiếp:

- Câu chuyện này tôi nghe người bạn thân của tôi kể lại. Phải nói rằng đó là một món quà rất có ý nghĩa với tôi. Trước hết, tôi muốn cô biết về cái tựa của nó: **Quà tặng diệu kỳ**.

Liz tò mò:

- Câu chuyện nói về điều gì thế?

- Câu chuyện xoay quanh một chàng trai trẻ cất công đi tìm lẽ sống và bí quyết để có thể trưởng thành, hạnh phúc và thành công hơn. Cuối cùng, qua bao nhiêu khó khăn vất vả, anh ta đã toại nguyện. Sau khi nghe câu chuyện, tôi suy nghĩ rất nhiều và tìm cách ứng dụng nó vào cuộc sống của mình, đầu tiên là vào công việc. Phải công nhận rằng, câu chuyện này ảnh hưởng mạnh mẽ đến tôi, ngay cả những người xung quanh tôi cũng nhận ra điều đó. Và giờ đây, như cô thấy đấy, tôi sống hạnh phúc và làm được nhiều việc hơn.

- Bằng cách nào mà anh làm được như thế, Bill?

- À, từ từ rồi tôi sẽ nói mọi điều cho cô nghe. Khi làm một việc gì đó, tôi đều cố gắng tập trung hết sức. Tôi chủ động học hỏi, rút kinh nghiệm từ những việc đã qua và lên kế hoạch cho tương lai. Những việc quan trọng, tôi luôn ưu tiên thực hiện trước. Từ đó, tôi phát hiện ra một điều là để hoàn thành những việc như vậy, thật ra cũng không mất nhiều thời gian như mình tưởng đâu.

- Đó là tất cả những gì anh rút ra được từ câu chuyện đó ư? – Liz ngạc nhiên hỏi.

- Đúng thế! Mỗi người chúng ta sẽ học được nhiều điều khác nhau từ câu chuyện **Quà tặng diệu kỳ** này. Song, cũng còn tùy vào vị trí, công việc, đời sống riêng tư của người đó nữa. Dĩ nhiên, cũng sẽ có những người chẳng rút ra được điều gì cả. Vì thế, tôi muốn nhấn mạnh rằng giá trị của nó phụ thuộc vào việc người nghe có rút ra được bài học gì cho mình hay không.

- Tôi hiểu rồi. Anh kể cho tôi nghe nhé!

Bill nhấp một ngụm nước rồi ôn tồn nói với Liz:

- Liz này, tôi do dự bởi vì tôi biết tính cô hay hoài nghi. Mà với loại chuyện này, cô có thể dễ dàng quên bém nó đi đấy!

- Tôi thực sự muốn nghe câu chuyện đó mà – Liz trả lời. Cô thừa nhận mình đang phải chịu một áp lực rất lớn từ gia đình và công việc. Hôm nay cô hẹn anh ra đây với hy vọng anh sẽ “gỡ rối” và giúp cô thoát khỏi trạng thái căng thẳng nguy hiểm này.

Nghe Liz giải bày một hơi, Bill mỉm cười thông cảm. Trước nay anh vẫn luôn quý mến Liz, anh không bao giờ thờ ơ với những khó khăn mà cô gặp phải.

- Tôi rất vui khi được chia sẻ với cô câu chuyện này
- Bill lên tiếng - Nhưng cô phải hứa với tôi một điều là nếu cô thấy nó ý nghĩa và thực sự có ích, cô sẽ thực hiện. Và nếu thành công cô sẽ kể lại cho những người khác nghe nhé, có được không?

Liz gật đầu đồng ý. Bill lại tiếp tục:

- Lần đầu tiên khi nghe câu chuyện, tôi đã nhận ra rằng nó chứa đựng rất nhiều điều, vượt ra ngoài những gì tôi mong đợi. Và tôi đã phải ghi lại những ý tưởng trong câu chuyện để có thể nhớ và áp dụng sau này.

Dù lòng chưa hết hoài nghi, Liz vẫn lấy ra một mảnh giấy nhỏ và một cây viết. Cô nói:

- Tôi đã sẵn sàng rồi đây!

Bill bắt đầu kể câu chuyện của mình, câu chuyện về Quà tặng diệu kỳ.

Câu chuyện về Quà Tặng Diệu Kỳ

**The
Present**

Trước đây có một cậu bé, qua thời gian trưởng thành với những vất vả, trăn trở của cuộc sống, từ lời khuyên của một người bạn già thông thái, đã bắt đầu đi tìm, hiểu được ý nghĩa và giá trị của một món quà rất đặc biệt.

Người đàn ông thông thái và cậu bé đã là bạn của nhau hơn một năm. Có một điều đặc biệt là họ rất thích nói chuyện với nhau.

Vào một ngày đẹp trời, người đàn ông thông thái trò chuyện với cậu bạn nhỏ của mình về một loại Quà tặng đặc biệt. Ông giải thích:

- Người ta gọi nó là “Quà tặng” vì trong tất cả những món quà mà cháu nhận được, đây là món quà quý giá nhất.

Cậu bé hỏi:

- Tại sao nó lại đáng giá đến thế hả ông?

Người đàn ông giải thích:

- Bởi vì khi nhận được nó, cháu sẽ cảm thấy hạnh phúc hơn và nó sẽ giúp cháu làm được bất cứ điều gì cháu muốn.

- Tuyệt thật! - Cậu bé hớn hở reo to - Cháu hy vọng một ngày nào đó sẽ có người tặng cháu món quà như thế. Biết đâu sinh nhật này cháu sẽ nhận được nó.

Nói xong cậu chạy biến đi chơi. Cậu còn quá nhỏ để có thể hiểu hết ý nghĩa câu nói của ông. Ông mỉm cười, tự hỏi không biết phải trải qua bao nhiêu sinh nhật nữa thì cậu bé mới nhận ra được giá trị của Quà tặng diệu kỳ.

Người đàn ông rất thích nhìn cậu bé chơi đùa. Những lúc như thế, khuôn mặt ngây thơ của cậu bừng sáng. Mỗi lần đùa nghịch bên chiếc xích đu, cậu luôn cười, những tràng cười trong trẻo, hồn nhiên. Ông cảm nhận được rằng cậu bé rất say mê, thích thú và mải mê với những trò chơi của mình.

Thời gian trôi đi, cậu bé lớn dần. Người đàn ông vẫn không từ bỏ thói quen quan sát cậu. Giờ đây, cậu bé không còn ham chơi nữa mà bắt đầu biết tìm niềm vui trong công việc, bằng chứng là ông vẫn thường bắt gặp cậu huýt sáo vui vẻ khi đang xén cỏ hay tưới cây. Cậu vẫn giữ được nét hồn nhiên ngày nào.

Một hôm, trong khi đang cắt cỏ, cậu bé ngược nhìn lên và thấy người đàn ông. Cậu chợt nhớ đến những điều mà ông ấy đã nói với mình về Quà tặng diệu kỳ.

Về những món quà, cậu dường như đã quá hiểu chúng. Chúng là chiếc xe đạp cậu được tặng

vào sinh nhật năm ngoái, là những thứ cậu tìm được dưới gốc cây thông mùa Giáng sinh. Cậu nhận ra một điều: niềm vui mà những món quà này mang lại chẳng tồn tại lâu.

Bao nhiêu câu hỏi đã len lỏi trong tâm trí non nớt của cậu những ngày qua: *"Quà tặng mà ông ấy nói đến là cái gì mà đặc biệt thế? Tại sao nó lại giá trị hơn những món quà khác? Nó thật sự có thể làm cho mình hạnh phúc hơn và giúp mình làm được mọi điều mình muốn ư?"*. Muốn có được câu trả lời, cậu chạy vội qua đường để đến gặp người bạn lớn tuổi. Cậu hỏi ông, theo cách mà một cậu bé có thể hỏi:

- Ông ơi, có phải Quà tặng diệu kỳ là thứ giống như chiếc đĩa thần, có thể biến mọi điều ước của cháu thành hiện thực phải không ông?

- Không phải thế đâu, bé con ạ! – Ông mỉm cười – Quà tặng không phải là một thứ gì đó quá thần kỳ đâu. Và không việc gì cháu phải ước mơ cả, nó đang ở rất gần cháu.

Không hiểu lắm về câu trả lời của ông nên dù lòng hết sức băn khoăn, cậu bé cũng đành quay lại với công việc của mình.

Khi cậu bé lớn hơn một chút, những suy nghĩ, thắc mắc về Quà tặng diệu kỳ vẫn cứ thôi thúc

trong tâm trí cậu. Nếu như điều đó không dính dáng gì đến ước mơ thì hẳn là có liên quan đến việc đi đến một nơi nào đó đặc biệt?

Liệu có phải đó là những chuyến đi khám phá các vùng đất xa lạ, nơi mọi thứ đều khác biệt: từ con người, cách ăn mặc, những căn nhà, thậm chí đồng tiền ở đó cũng khác. Có cách nào để đến được một nơi như thế không nhỉ?

Cậu lại đến gặp người đàn ông uyên bác và hỏi:

- Ông ơi, theo cháu thì Quà tặng hẳn là một cỗ máy thời gian có thể mang cháu đi đến bất cứ nơi nào cháu muốn?

- Không phải thế, cháu yêu. Thật ra khi cháu nhận được Quà tặng, cháu sẽ không phải phí thời gian để mơ tưởng đến một nơi nào đó xa xôi.

Đó là câu trả lời mà cậu bé nhận được từ người bạn già của mình.

Thời gian trôi qua, cậu bé bước vào tuổi thiếu niên. Cậu bắt đầu đòi hỏi nhiều hơn cho cuộc sống của mình. Cậu cần thêm nhiều bạn bè, nhiều thời gian giải trí, nhiều tiện nghi để cuộc sống trở nên sôi nổi, thú vị. Như bao đứa trẻ đang lớn khác, cậu bé cũng mong có được hạnh phúc trọn vẹn. Trong niềm khát khao đó, cậu mơ về những điều mới mẻ đang chờ đón mình ở thế giới rộng lớn, bên ngoài căn nhà, khu vườn, lớp học chật hẹp. Và một lần nữa, sự bí ẩn đầy cuốn hút của Quà tặng diệu kỳ lại lớn vồn trong đầu cậu.

Trong một lần trò chuyện cùng người bạn già thông thái, cậu chủ động đề cập đến Món quà:

- Quà tặng đó có làm cháu trở nên giàu có không ông?

- À, xét một khía cạnh nào đó thì có đấy. Quà tặng sẽ mở ra cho cháu một con đường đến gần sự giàu sang và nhiều điều khác nữa. Nhưng giá trị của Quà tặng không chỉ được đo bằng tiền bạc, cháu à.

Cậu bối rối:

- Nhưng ông đã bảo với cháu là khi nhận được

Quà tặng, người ta sẽ cảm thấy hạnh phúc hơn kia mà?

- Đúng thế – Ông gật gù – Và cháu có thể làm được bất cứ điều gì cháu muốn. Nói cách khác là cháu sẽ đạt được thành công.

- Như thế nào mới gọi là thành công hả ông?

- Thành công là con đường đi đến những điều quan trọng của cuộc sống mà với cháu hiện giờ có thể là được xếp thứ hạng cao ở lớp, chơi thể thao thật giỏi, được bố mẹ yêu thương. Cũng có thể cháu mong kiếm được một công việc ngoài giờ thật tốt để có thể làm việc hết mình và được tăng lương. Cũng có thể là cháu chỉ muốn được sống thoải mái và tận hưởng những gì mình có.

- Như vậy có nghĩa chính cháu là người quyết định sự thành bại của mình à? – Cậu hỏi.

- Tất cả chúng ta đều phải làm điều đó, cháu ạ. Thành công là điều mà ai cũng phải tự xác định và tìm lấy cho chính mình. Và nó có thể sẽ thay đổi ở mỗi thời điểm khác nhau của cuộc đời.

- Nếu thế thì cháu chưa bao giờ nhận được món quà nào giống thế cả. Cháu cũng chẳng

nghe ai nói về món quà như vậy. Cháu bắt đầu nghĩ rằng Quà tặng mà ông nói đến không hề tồn tại trên cuộc đời này.

-Ồ, vậy mà có đấy. Chỉ có điều cháu chưa hiểu và cảm nhận được nó đó thôi.

*Bạn đã biết
Quà tặng đó là gì.*

*Bạn đã biết
Cần tìm nó nơi đâu.*

*Và bạn cũng biết
Chính nó sẽ làm cho bạn
hạnh phúc và thành công.*

*Bạn hiểu rõ nhất
về Quà tặng của Hiện tại
ngay khi bạn còn bé.*

*Chỉ có điều
Bạn đã vô tình lãng quên.*

Tiếp tục câu chuyện, người đàn ông thông thái hỏi:

- Trước đây, những khi làm công việc xén cỏ trong vườn, cháu cảm thấy thế nào? Có vui không?

- Cháu vui lắm – Cậu trả lời, lòng băng khuâng nhớ về những buổi sáng ấm áp trong vườn khi xưa.

- Tại sao cháu lại thấy vui? – Ông tiếp tục hỏi.

- Lúc đó, cháu rất yêu thích công việc cắt cỏ. Chà, cháu nhớ là cháu đã cắt đẹp đến nỗi người hàng xóm nào cũng muốn nhờ cháu cắt hộ cỏ cho vườn nhà họ. Ở tuổi đó mà cháu đã kiếm được khá nhiều tiền rồi đấy!

- Thế trong những lúc cắt cỏ, cháu nghĩ về điều gì?

- Cháu chỉ nghĩ đến việc cắt cỏ thôi. Thậm chí cháu còn tìm ra cách tỉa cỏ ở những nơi khó cắt nhất, quanh những gốc cây hay trên vùng đất gồ ghề chẳng hạn. Cháu tự thách đố mình làm sao để có thể cắt được nhanh và nhiều cỏ hơn. Nhưng chủ yếu là lúc đó, cháu tập trung cắt những đụn cỏ ngay trước mặt.

Lắng nghe cậu nói về công việc vất vả và qua giọng điệu sôi nổi của cậu, ông hiểu rằng với cậu bé, câu trả lời đã quá hiển nhiên, rõ ràng. Ông nghiêng người về phía cậu, nói những lời đầy ngụ ý:

- Đúng như thế đấy. Và chính điều đó làm cho cháu hạnh phúc và tìm thấy thành công.

Nhưng cậu bé lại không mấy bận tâm về những gì người bạn lớn tuổi của mình vừa nói. Cậu trở nên mất kiên nhẫn, gặng hỏi ông:

- Nếu như ông thật sự muốn cháu được hạnh phúc, sao ông không nói cho cháu biết về Quà tặng? Ông chỉ cần nói nó là gì thôi mà!

- Và nói cho cháu biết nơi cháu có thể tìm ra nó nữa, đúng không? – Ông tiếp lời.

- Đúng thế ạ! Cháu chỉ cần như thế thôi mà.

- Ông cũng muốn thế lắm. Nhưng rất tiếc là ông không đủ khả năng làm điều đó. Không ai có thể tìm được Quà tặng của người khác. Quà tặng là thứ cháu phải tự đi tìm cho chính mình. Chỉ có cháu mới có khả năng và quyền lực để tìm ra nó.

Cậu bé thất vọng khi nghe câu trả lời của ông. Cậu thôi không làm phiền ông nữa.

Đến một ngày, cậu bé, bây giờ đã là một chàng trai, quyết định tự đi tìm Quà tặng của chính mình.

Anh tìm đọc đủ loại sách báo, tìm hiểu qua bạn bè, lùng sục cả trên Internet, thậm chí đã không ngại thực hiện những chuyến du hành đến nhiều vùng đất xa xôi để tìm câu trả lời. Anh hỏi bất cứ ai, bất cứ người nào anh gặp. Nhưng, chẳng ai có thể nói cho anh biết bí ẩn của Quà tặng diệu kỳ là gì!

Sau một thời gian, anh trở nên mệt mỏi, chán chường. Anh thôi không tìm kiếm câu trả lời nữa.

Rồi anh tìm được một công việc. Những đồng nghiệp trong công ty khi nhìn vào đều cảm nhận rằng anh có thái độ làm việc tốt. Nhưng chính anh lại cảm thấy có một khoảng trống bên trong bản thân mình.

Khi làm việc, đầu óc anh không thể tập trung. Anh cứ suy nghĩ miên man về một chỗ làm khác, nơi anh cho rằng mình có thể phát huy hết năng lực và nhận được mức lương cao hơn. Hoặc là anh nghĩ về những gì anh sẽ làm khi về đến nhà.

Thỉnh thoảng, anh lại nghĩ về những cuộc gặp gỡ bạn bè. Thậm chí đến bữa ăn, anh cũng không chú tâm mấy và dĩ nhiên là anh cũng chẳng còn tâm trạng thưởng thức các món ăn.

Anh làm việc và tham gia những dự án của công ty một cách chiếu lệ, không nhiệt tình tận tâm, dù anh biết mình có thừa khả năng làm tốt hơn. Anh luôn thụ động, ai nói sao làm vậy, không hề sáng tạo hay năng động gì cả. Trong thâm tâm, anh biết mình đã không cố gắng hết sức nhưng anh lại cho rằng sự thiếu nỗ lực đó cũng là điều bình thường. Hình như ai trong công ty cũng vậy mà. Làm khác đi cũng chẳng có lợi gì. Cuối tháng vẫn nhận lương. Chẳng có gì là quan trọng!

Chỉ sau một thời gian ngắn, chàng trai trẻ nhận thấy rằng cuộc sống Hiện tại của anh chẳng có gì là vui vẻ.

Anh cho rằng mình đã làm tròn bốn phận của một nhân viên: đi làm đúng giờ, làm việc trọn cả ngày. Rồi anh hy vọng rằng mình sẽ được thăng chức. Có thể việc thăng tiến sẽ làm cho anh hạnh phúc.

Nhưng mọi việc diễn ra cứ như cố tình trêu anh. Anh không được thăng chức.

Anh buồn bực, không thể hiểu tại sao người ta lại không ghi nhận những cố gắng của anh. Phải khó khăn lắm anh mới kìm nén được nổi bực tức vì dường như chẳng ai quan tâm đến anh cả.

Tình trạng khó chịu đó cứ bám riết lấy anh. Càng tức giận, càng cố thoát ra, khả năng làm việc của anh lại càng giảm. Công việc của anh ngày càng trì trệ.

Từ lúc đó, trước mọi người, anh cố tỏ ra tự tin, vững vàng, nhưng những lúc chỉ còn lại một mình, anh bắt đầu nghi ngờ bản thân. Anh tự hỏi: *"Liệu mình có thể còn cơ may thành công ở đây không?"*

Cuộc sống riêng của anh cũng chẳng mấy tốt đẹp. Nỗi buồn và sự tổn thương về cuộc chia tay với người bạn gái mới đây lúc nào cũng đè nặng lên anh. Những kỷ niệm, ký ức đẹp về người yêu luôn làm anh đau lòng. Anh buồn phiền, thất vọng khi nghĩ rằng thật khó có thể tìm thấy một tình yêu thật sự tồn tại trên đời và một gia đình hạnh phúc của riêng mình.

Mọi thứ xung quanh anh trở nên tối tăm và dường như anh đã rơi vào ngõ cụt, cho dù anh đã cố gắng chịu đựng từng ngày. Những đêm dài trăn trở với những nỗi niềm không ai chia sẻ được. Vẫn còn đó những công việc chưa hoàn thành, những ước mơ chưa đạt được, đến cả những lời hứa tuổi thơ cũng hóa dở dang.

Sau mỗi ngày làm việc nặng nề, chàng trai lại phải đối mặt với sự mệt mỏi và nỗi thất vọng ngày càng tăng. Anh chẳng hài lòng với bất cứ chuyện gì mình làm nhưng lại không thể tìm ra được lối thoát.

Anh nhớ lại quãng thời gian trước đây, khi anh còn là một cậu thiếu niên, rồi so sánh với thời điểm hiện tại. Cuộc sống lúc đó thật đơn

giản và thanh thản biết bao. Ký ức đưa anh về với người bạn già thông thái của mình, về những gì ông đã nói, về món quà đầy ý nghĩa.

Lúc này, anh biết rằng mình không hề hạnh phúc, cũng chẳng thành công dù chỉ là một phần như mong muốn. Anh tự hỏi: *"Phải chăng mình đã sai lầm khi bỏ dở hành trình tìm kiếm Quà tặng của riêng mình?"*

Đã lâu lắm rồi, chàng trai chưa gặp lại người bạn già thông thái. Và anh cảm nhận đây chính là lúc cần thiết nhất để anh tìm gặp và nhờ ông giúp đỡ. Sau một thoáng do dự, anh quyết định phải đi gặp và trò chuyện với người bạn lớn tuổi của mình. Đã đến lúc anh cần phải làm một điều gì đó chứ không thể ngồi im chịu đựng tình trạng tệ hại này thêm được nữa rồi.

Người đàn ông rất vui mừng khi gặp lại anh bạn trẻ. Nhưng, ngay lập tức, ông nhận ra vẻ mệt mỏi và ủ rũ nơi chàng trai. Một cách ân cần và lo lắng, ông nhẹ nhàng khuyên chàng trai hãy chia sẻ bớt gánh nặng tinh thần.

Chàng trai kể lại cho ông nghe về những nỗ lực vô vọng tìm kiếm Quà tặng trước đây, về sự bỏ cuộc, về những khó khăn, vất vả, khổ sở mà anh đang gặp phải. Sự chăm chú lắng nghe của người bạn khiến anh vui nhẹ nổi lòng.

Trong lúc trò chuyện và chia sẻ mọi chuyện với ông, anh ngạc nhiên vì thấy những vấn đề tưởng chừng như kinh khủng của anh hóa ra dường như không quá tồi tệ.

Chàng trai trẻ chợt nhận ra rằng khi ở bên người bạn lớn tuổi của mình, anh cảm nhận lại được niềm vui và sự bình an. Anh như được tiếp thêm năng lượng sống.

Anh tự hỏi không biết tại sao ông luôn giữ được một phong thái lạc quan, ung dung tự tại đến thế, khác hẳn với những người anh từng quen biết. Điều gì làm cho ông ấy trở nên đặc biệt thế nhỉ?

Anh thổ lộ với người bạn già những khúc mắc của mình:

- Cháu cảm thấy rất vui vẻ khi ở bên ông. Liệu điều này có liên quan gì đến Quà tặng không?

- À, mọi thứ đều liên quan với nhau đấy cháu ạ.

- Chà, ước gì cháu có thể tìm được món quà đó.

Ông nhìn anh bạn trẻ với ánh mắt trù mẩn:

- Để có thể tìm được Quà tặng của chính mình, cháu hãy nghĩ về những lúc cháu hạnh phúc và thành công nhất. Thật ra thì cháu đã biết rõ nơi nào có thể tìm thấy Quà tặng của mình rồi. Chỉ có điều cháu vẫn chưa ý thức được về điều đó mà thôi. Cháu đừng quá cố gắng. Hãy thư giãn. Tinh thần sảng khoái sẽ giúp cháu dễ dàng tìm ra câu trả lời. Mọi việc, đến thời điểm của nó, sẽ tự nhiên trở nên rõ ràng ngay thôi.

Kết thúc câu chuyện, ông gợi ý cho chàng trai về sự cần thiết của một “điểm dừng” trong giai đoạn này:

- Sao cháu không thử tách mình ra khỏi nhịp sống thường ngày, cho mình thời gian nghỉ ngơi và để cho câu trả lời tự tìm đến với cháu? Cháu làm đi.

Theo lời khuyên của người bạn già, chàng trai nhận lời mời của một người bạn đến nghỉ tại ngôi nhà nhỏ của anh ấy trên một vùng núi. Một mình giữa thiên nhiên hoang sơ, chàng trai trẻ dần cảm nhận được một khía cạnh khác của cuộc sống. Đường như mọi thứ ở đây trôi theo một nhịp khác, chậm rãi và êm đềm hơn.

Trong những lần đi dạo, chàng trai không ngừng suy ngẫm về cuộc sống của mình, anh bất chợt so sánh mình với người bạn già và tự hỏi: *"Sao cuộc đời của mình lại không giống cuộc đời ông ấy nhỉ?"*

Dù thành công vượt bậc trong cuộc sống nhưng người bạn già của anh lúc nào cũng khiêm tốn và giản dị.

Ông đã bắt đầu sự nghiệp của mình từ điểm xuất phát thấp rồi tiến dần lên những bậc cao hơn cho tới khi đạt đến nấc thang cao nhất.

Ông không ngần ngại làm bạn, giúp đỡ mọi người và luôn đóng góp cho cộng đồng theo nhiều cách khác nhau.

Gia đình của ông là một mái ấm tràn ngập tình thương yêu. Ông có nhiều bạn bè, họ luôn

thường xuyên ghé thăm ông. Mọi người đều kính trọng và cảm thấy thoải mái khi tiếp xúc với ông. Ai cũng có thể nhận thấy ở ông óc hài hước tinh tế và sự uyên thâm đáng nể.

Trên hết, chàng trai nhận ra điều làm nên sự khác biệt ở ông là phong thái điềm tĩnh hiếm thấy.

“Người bạn già của mình hình như lúc nào cũng mang trong người ngọn lửa nhiệt tình và sức sống của một người chỉ bằng nửa tuổi ông ấy” – Chàng thanh niên nghĩ thầm và mỉm cười bởi ý nghĩ đó.

Rõ ràng, ông ấy là người hạnh phúc và thành công nhất mà anh được biết.

Vậy thì, Quà tặng của ông ấy là gì mà có thể mang lại cho ông nhiều điều tốt đẹp đến thế?

Đi dạo dọc theo bờ hồ, anh suy nghĩ về những điều mà anh đã biết về Quà tặng. *“Quà tặng là thứ mà tự mình phải đi tìm cho mình. Mình đã từng biết rõ về nó khi còn bé. Mình chỉ vô tình lãng quên”*.

Nhưng lập tức, đầu óc anh lại choáng ngợp bởi những thất bại đã qua. Anh còn nhớ rõ mồn một cảm giác của mình lúc đó, lúc mà anh biết rằng anh không có được cơ hội thăng tiến như mong mỏi. Sự việc cứ như vừa mới

xảy ra ngày hôm qua. Nổi tức giận lại tràn về và xâm chiếm lấy anh.

Càng nghĩ, anh càng lo lắng, không biết mình sẽ thế nào khi quay về với những công việc thường ngày.

Trời đã chạng vạng tối. Anh vội vã quay về căn nhà nhỏ. Anh nhóm lò sưởi để xua đi cái lạnh đang tràn vào.

Bỗng ánh mắt anh dừng lại ở một nơi mà trước đây anh chưa hề để ý đến. Góc lò sưởi. Ngay từ cái nhìn đầu tiên, anh đã thấy nó thật tuyệt vời.

Lò sưởi được xây từ những viên đá, đá lớn, đá nhỏ xếp chồng lên nhau và được liên kết bằng những lớp hồ mỏng dính. Lớp hồ như một đường viền nhạt điểm xuyết và làm nổi bật hình thù của từng viên đá. Hẳn người xây đã rất tỉ mỉ, khéo léo khi lựa chọn, tạo dáng cho các viên đá. Ngay cả cách bố trí từng viên đá cũng mang lại cho người ta một cảm nhận về sự hoàn hảo.

Dù là ai đi nữa thì người xây nên chiếc lò sưởi này cũng không chỉ là một người thợ hồ bình thường. Ông ấy là một nghệ sĩ tài tình.

Càng nghĩ, chàng trai càng thắc mắc về người

thợ hồ. Khi làm việc, ông ấy hẳn phải toàn tâm toàn ý. Công trình của ông ấy thật tuyệt mà!

Có lẽ người thợ đó không giống anh, luôn nghĩ về cuộc tình đã qua hay về buổi ăn tối trong khi làm việc. Chắc ông ấy cũng không nghĩ về những gì sẽ làm sau khi về đến nhà. Có lẽ ông thích thú với những gì ông đang làm hơn.

Chỉ cần nhìn vào chiếc lò sưởi là có thể nói lên điều đó. Người thợ hồ không nghĩ đến điều gì khác ngoài việc chú tâm vào những thao tác ghép đá của mình.

Và ông ấy đã hoàn toàn thành công với công trình của mình.

Mà người bạn già của mình đã nói gì nhỉ? Để tìm thấy Quà tặng của mình, hãy nghĩ đến những lúc mình hạnh phúc và thành công nhất.

Sự tinh tế của cái lò sưởi khiến anh chợt nhớ đến lần nói chuyện giữa anh và người bạn già về công việc cắt cỏ. Anh nhớ đến sự tập trung của mình khi cắt cỏ. Lúc đó, hình như không một điều gì có thể làm cho anh xao lãng công việc.

Người bạn già uyên bác đã nói: "*Khi cháu hoàn toàn tập trung vào những gì mình đang làm thì tâm trí cháu không thể nào lang thang ở một nơi nào khác và*

như thế là cháu đang hạnh phúc. Cháu chỉ chú ý vào những gì đang thật sự diễn ra ở Hiện tại mà thôi".

Anh chợt nhận ra rằng đã lâu lắm rồi anh không có được cảm giác tập trung đó, dù là khi anh làm việc hay làm bất cứ chuyện gì. Anh đã phí bao nhiêu thời gian sống trong Hiện tại để lo lắng cho những gì đã diễn ra ở Quá khứ và cho cả những điều chưa xảy đến trong Tương lai.

Chàng trai nhìn quanh ngôi nhà. Rồi anh lại ngấm góc lò sưởi. Trong suy nghĩ của anh lúc này không hề có chuyện của ngày hôm qua, và anh cũng không chút bận tâm về những gì có thể xảy ra vào ngày mai.

Anh chỉ đơn giản cảm nhận về nơi anh đang ở và những gì anh đang làm, ngay lúc này.

Rồi anh mỉm cười. Anh biết là mình đang vui. Anh đang cảm nhận hơi ấm của không gian xung quanh, về cảm giác thú vị một mình. Anh đang thưởng thức những phút giây của Hiện tại.

Trong phút chốc, mọi thứ trở nên rõ ràng. Anh đã biết Quà tặng của mình là gì. Nó đã và vẫn luôn hiện hữu ở quanh anh.

*Quà tặng là Hiện tại
Không phải là Quá khứ
Cũng không là Tương lai*

*Quà tặng
Là giây phút đang diễn ra!*

*Quà tặng
Là ngay lúc này đây!*

Chàng trai trẻ bật cười. Bí ẩn đã bị phá vỡ! Anh hít một hơi thật sâu vào lồng ngực và thư giãn. Anh đưa mắt nhìn toàn bộ căn nhà một lần nữa và thử cảm nhận nó theo một cách mới.

Rồi anh bước ra ngoài, phóng tầm mắt ngắm nhìn những bóng cây in trên nền trời đêm và những đỉnh núi phủ tuyết trắng xóa xa xa. Ánh trăng phản chiếu trên mặt hồ lấp lánh và đâu đó, tiếng chim ăn đêm vọng lại từng hồi.

Anh đã nhận thức được rất nhiều điều, những điều tồn tại hiển nhiên mà trước đây anh không hề để tâm và biết đến.

Giờ đây, anh có thể cảm nhận được sự thanh thản và niềm hạnh phúc, rõ hơn bao giờ hết. Anh không còn thấy mình thất bại. Càng suy nghĩ nhiều về món quà – Quà tặng của Hiện tại, Quà tặng diệu kỳ, anh càng khám phá thêm nhiều tầng nghĩa mới mẻ.

"Sống trong Hiện tại nghĩa là tập trung vào những gì đang xảy ra ngay lúc này. Hãy tận hưởng và biết ơn mọi khoảnh khắc bạn được đón nhận mỗi ngày".

Anh hiểu rằng bất cứ khi nào anh sống cùng Hiện tại, anh đều có thể ý thức và tập trung hoàn toàn vào công việc đang làm, giống như cách mà người thợ hồ đã xây nên cái lò sưởi bằng đá – không phải là cách của một người thợ bình thường, đó là cách của một người nghệ sĩ hết lòng với tác phẩm của mình.

Chính những điều này là bài học mà người bạn lớn tuổi của anh đã cố giảng giải cho anh hiểu từ nhiều năm về trước. Chỉ bằng cách sống cho Hiện tại, anh mới cảm nhận được hạnh phúc và hướng đến thành công.

Qua ngày hôm sau, chàng trai trẻ thức dậy với những cảm giác mới mẻ tràn ngập trong lòng. Anh chỉ muốn chạy thật nhanh đến chỗ người bạn già của mình để nói cho ông nghe về những điều mà anh vừa mới khám phá được.

Lại một lần nữa, anh ngạc nhiên thấy rằng dường như mình được tiếp thêm nhiều nghị lực.

Anh hiểu rằng quan trọng hơn cả là khả năng tập trung vào thời điểm Hiện tại cũng như những gì mình đang làm ngay lúc này, ngay tại đây. Bây giờ thì đầu óc anh hoàn toàn thanh thản.

Chàng trai thầm cảm ơn thời gian này, khi anh được sống giữa núi rừng và có được khoảng tĩnh để suy nghĩ. Nó đã giúp anh tìm lại được chính mình.

Anh lại tự nhắc mình là phải sống trọn vẹn với những phút giây của Hiện tại. Anh hít một hơi thật sâu rồi lấy lại cảm giác thanh thản.

Anh nghĩ: *"Đơn giản thật. Và hình như nó có tác dụng ngay"*.

Song, anh lại trở nên phân vân: *"Liệu câu trả lời về Quà tặng có thật sự đơn giản như thế không? Nghĩa là cuộc đời này cũng không đến nỗi quá phức tạp. Nhưng rõ ràng là trong công việc thì không thể tránh khỏi những phiền toái"*.

"Vậy thì cuối cùng liệu việc chỉ đơn giản sống trong Hiện tại có thể giúp mình đạt tới hạnh phúc và thành công hay không?" Dù vậy, cho đến lúc này, chàng trai phải thừa nhận là khám phá này có ảnh hưởng sâu sắc đến anh.

Trong lúc chuẩn bị quay về, anh lại tiếp tục đặt ra những vấn đề. *"Việc sống trong Hiện tại có giúp được gì cho mình không khi mình ở vào những hoàn cảnh khác không mấy dễ chịu? Trong*

những tình huống tốt thì đã đành, còn trong những tình huống xấu và thật tồi tệ thì sẽ ra sao? Và liệu Quá khứ và Tương lai có vai trò gì trong chuyện này không? Nếu có thì chúng quan trọng đến mức nào?".

Trên đường đến gặp người bạn già, chàng trai nhận ra là mình có rất nhiều điều muốn hỏi ông.

Sống cho Hiện tại

Ngay khi thấy chàng trai trẻ bước vào với nụ cười rạng rỡ trên môi và ánh nhìn trong trẻo trong mắt, ông đã hỏi ngay:

- Có phải cháu đã tìm thấy Quà tặng của mình rồi không?

- Đúng thế ạ - Chàng trai hào hứng.

Người đàn ông mỉm cười vui sướng. Ông biết rồi chàng trai sẽ tìm ra được con đường của mình. Lúc này đây, cả hai người đang cùng nhau cảm nhận niềm vui ở Hiện tại.

Mãi một hồi lâu, ông mới bắt đầu câu chuyện:

- Giờ thì cháu hãy kể ông nghe chuyện xảy ra như thế nào.

- Cháu đã tìm lại được cảm giác hạnh phúc của mình, ông ạ! Và cháu không còn nghĩ về những gì đã xảy ra trong Quá khứ nữa. Cũng chẳng băn khoăn, lo lắng về những gì có thể xảy

đến với cháu trong Tương lai. Cháu đã bất ngờ nhận được Quà tặng của mình, cứ như là nó đã đợi sẵn cháu ở đó. Quà tặng mà chỉ có cháu mới có thể mang đến cho mình, đó là giây phút Hiện tại của cháu. Bây giờ thì cháu đã hiểu thế nào là sống cho Hiện tại. Chỉ cần tập trung vào những gì đang xảy ra đúng vào lúc này.

Ông chăm chú lắng nghe rồi giải thích thêm:

- Nó đúng theo hai cách, cháu ạ!

Nhưng chàng trai hình như không để ý. Anh tiếp tục mở lòng:

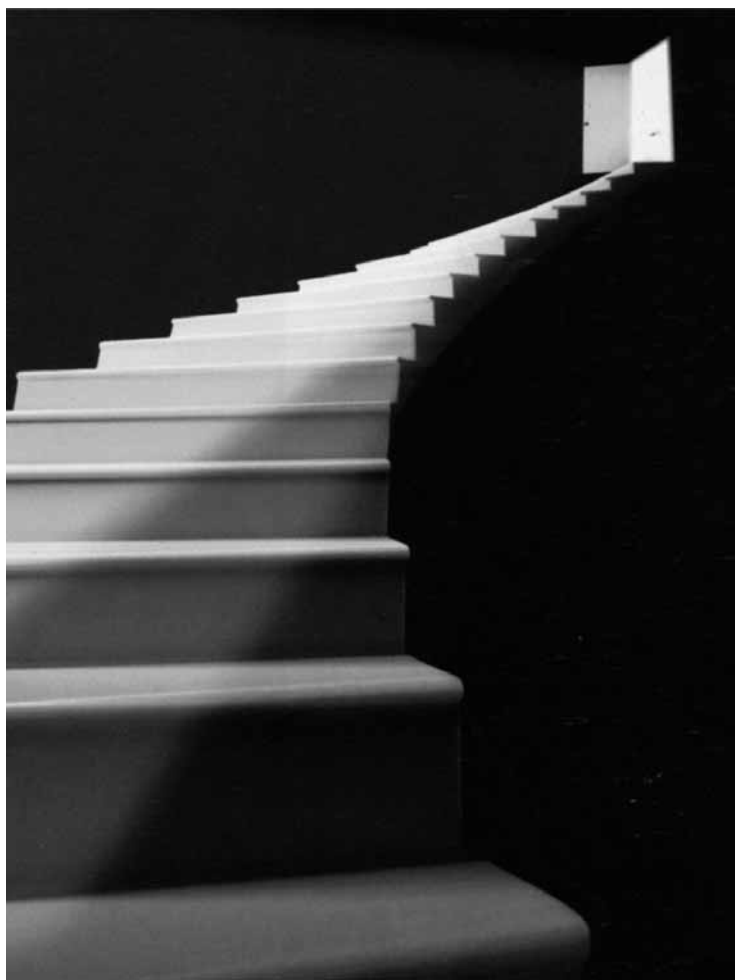
- Lúc tìm ra Món quà của mình, cháu đang ở trong căn nhà nghỉ của bạn cháu trên núi. Đó là những thời khắc vui vẻ và dễ chịu. Nên cháu đã tự hỏi là liệu trong những lúc khó khăn, việc sống trong Hiện tại có còn ý nghĩa không?

Người bạn già trả lời bằng một câu hỏi:

- Vào lúc nhận ra ý nghĩa của Hiện tại, cháu đang nghĩ về điều gì? Về Hiện tại hay về những điều không tốt đã xảy đến với cháu?

- Nghĩ về Hiện tại ạ! Cháu thương thức cảnh đẹp và những giây phút thanh bình.

- Vậy đấy! Cháu hãy nghĩ về điều này:

*Ngay cả trong hoàn cảnh
khó khăn nhất,*

*Chỉ cần tập trung vào
Hiện tại
và những gì bạn cho là Đúng
ngay vào lúc này!*

*Điều đó sẽ làm cho bạn
hạnh phúc hơn.*

*Nó sẽ tiếp nghị lực
và niềm tin cho bạn
Giúp bạn vượt lên
lỗi lầm và khó khăn.*

Chàng trai trẻ hết sức ngạc nhiên khi nghe những điều người bạn thông thái nói. Anh tự rút ra kết luận:

- Vậy sống với Hiện tại là tập trung vào những gì *đang xảy ra đúng* vào lúc này. Nghĩa là tập trung vào Hiện tại và làm theo những gì mà cháu cho là đúng?

- Phải!

Chàng trai chìm vào suy nghĩ, một lát sau anh nói:

- Ý nghĩa thật! Thường thì trong những lúc tồi tệ, cháu chỉ chú ý đến những lỗi lầm mà cháu đã phạm phải. Rồi cháu trở nên chán nản, ân hận và tuyệt vọng vì không sao quay ngược được thời gian để làm lại từ đầu.

- Rất nhiều người cũng đã nghĩ và hành động giống cháu. Thực tế, trong đời sống hằng ngày, khó mà nhận biết một cách chính xác các tình huống, việc gì cũng đan xen lẫn lộn giữa đúng - sai, tốt - xấu, chỉ tùy thuộc vào cách nhìn của mỗi người mà thôi.

Nhưng chắc chắn một điều là nếu cháu càng nghĩ nhiều đến sai lầm, nghị lực và sự tự tin của cháu sẽ càng giảm. Vậy cho nên khi gặp khó

khăn, cháu hãy cố gắng quay về với Hiện tại và tìm ra những mặt tích cực của vấn đề. Không dễ lắm đâu. Nhưng cháu phải làm. Quyết tâm làm. Cháu sẽ cảm thấy giá trị và biết ơn về những điều tốt đẹp mà cháu tìm được. Hãy dựa vào nó. Càng hướng suy nghĩ của mình về những điều tốt đẹp, cháu càng dễ dàng quay về với Hiện tại của mình. Cháu sẽ cảm thấy nhẹ nhàng.

- Nhưng mà sẽ ra sao nếu bên cạnh Quá khứ, Hiện tại lại cũng quá đau buồn? Chẳng hạn khi tình yêu đổ vỡ?

- Cháu ạ! Đau khổ sẽ mãi là đau khổ, chừng nào cháu vẫn còn coi nó là đau khổ. Hoàn toàn tùy thuộc nơi cháu. Nỗi buồn đang đè nặng cháu trong Hiện tại cũng giống như bất kỳ điều gì khác, sẽ thay đổi. Nó đã đến thì cũng có lúc sẽ phải đi. Nhưng nếu cháu cứ khư khư ôm lấy mà không chịu từ bỏ thì cháu sẽ bị gục ngã. Khi Hiện tại của cháu bị bao phủ bởi những nỗi đau thì đó chính là lúc cháu phải tìm kiếm và suy nghĩ về những gì tốt đẹp.

Chàng trai cẩn thận ghi lại những điều quý báu mình vừa học được rồi nói:

- Cháu nghĩ những điều cháu vừa được biết chỉ là phần nổi của tảng băng. Chắc chắn sẽ còn

rất nhiều điều bí ẩn đang nằm ở phần băng chìm phía dưới.

Người bạn già giải thích:

- Bởi vì cháu chỉ vừa mới bắt đầu hành trình khám phá của mình thôi. Còn rất nhiều bí mật cuộc sống đang chờ cháu đấy! Một khi cháu đã tìm thấy Quà tặng của riêng mình, cháu càng muốn biết nhiều hơn. Ta lúc nào cũng sẵn lòng chia sẻ với cháu mọi chuyện.

Ngừng một lúc, ông nói tiếp:

- Việc sống và trải qua những kinh nghiệm đau buồn rồi học hỏi từ chúng là rất quan trọng. Khi đối diện với nỗi buồn, nhớ rằng đừng bao giờ cố gắng dùng điều gì khác để che lấp hay lãng tránh nó. Phải đối mặt với nó.

*Sống trong Hiện tại
Là loại bỏ
những phút giây xao lãng,*

*và tập trung
về những gì quan trọng
vào lúc này.*

*Bạn là người tạo ra
Hiện tại cho mình*

*Bằng chính những gì
bạn có thể làm
ngay bây giờ!*

Chàng trai trẻ lại hỏi:

- Cả trong những tình huống xấu, cháu cũng cần phải học cách loại bỏ những điều không đáng quan tâm đã làm cháu xao lãng Hiện tại của mình sao?

- Cứ lấy cháu làm ví dụ – Ông đáp – Cháu nói với ông rằng cháu gặp phải rất nhiều khó khăn, thất vọng trong công việc và tình yêu, phải không? Vậy thì cứ tự hỏi bản thân mình, khi làm việc cháu có tập trung không? Có để ý đến những điều thật sự là quan trọng không? Trong cuộc sống riêng của mình, hãy tự hỏi mỗi lần ở bên bạn gái, trái tim của cháu có thực sự hướng về cô ấy không? Và cô ấy cũng thực lòng như vậy đối với cháu không?

Cháu phải nhớ rằng, trong các mối quan hệ, dù tình yêu hay tình bạn, cháu cần phải quan tâm đến người khác như là một cá thể trọn vẹn với cả các mặt ưu và khuyết của người đó. Chỉ có như thế cháu mới xác định được những vấn đề mà hai người có thể đã và sẽ gặp phải.

Ngừng lại một chút, ông tiếp tục:

- Ông không thích kể cho cháu nghe về cách mà những người khác sử dụng Quà tặng diệu kỳ của họ vì ông cho rằng, sẽ có ý nghĩa hơn nếu cháu tự khám phá cuộc sống của mình bằng Quà tặng mà cháu có được. Những ngày tiếp theo, cháu hãy luôn sống với Hiện tại, với món quà của cháu.

Chàng trai nói:

- Nhưng trước khi tạm biệt, ông có thể cho cháu biết một chút về Quá khứ và Tương lai được không?

- Hãy khoan nói về chúng, cháu ạ, dù chúng cũng không kém phần quan trọng. Bây giờ cháu hãy cứ sống cùng Hiện tại đi. Cháu sẽ phát hiện ra nhiều điều thú vị, chỉ bằng cách sống với Hiện tại và tập trung vào những điều quan trọng.

"Tập trung vào điều đang xảy ra.

Tìm kiếm và dựa vào những khía cạnh lạc quan của vấn đề.

Luôn quan tâm đến những gì thật sự quan trọng".

Đó là những gì chàng trai trẻ học được về Quà tặng Hiện tại.

Chàng cảm ơn và nói với ông là chàng đã sẵn sàng quay lại với công việc. Chàng sẽ áp dụng những điều chàng vừa khám phá vào cuộc sống hàng ngày của mình. Trong mọi tình huống, chàng sẽ cố gắng tìm hiểu mặt tốt và xấu của vấn đề rồi dựa vào đó phân tích, để vượt qua những cản trở trên đường đi đến thành công của mình.

Với suy nghĩ mới mẻ, chàng trai trẻ bắt đầu một tuần mới bằng việc xem lại những ghi chú về Quà tặng diệu kỳ. Rồi anh quyết định tiếp tục lại một dự án mà anh đã trì hoãn chỉ vì cho rằng mình sẽ phải đối mặt với rất nhiều khó khăn khi thực hiện nó, nhất là trong việc thu thập các thông tin cần thiết. Đã đến lúc để anh áp dụng vào thực tế những gì vừa khám phá.

Anh đưa mình trở về với Hiện tại. Hít một hơi thật sâu, anh bắt đầu quan sát xung quanh, lòng thầm cảm ơn vì những gì mình đang có và vì giây phút Hiện tại quý giá này. Anh chưa được thăng chức, nhưng anh đang có một công việc phù hợp, một môi trường làm việc tốt và có tổ chức. Và vẫn còn rất nhiều cơ hội phía trước để anh có thể thể hiện năng lực của mình. Anh nhận ra rằng, điều quan trọng là phải biết quên đi những điều đã xảy ra trong quá khứ để có thể tận hưởng những gì mình đang có. Điều này giờ đây cũng không mấy khó khăn đối với anh!

Bây giờ là lúc anh phải tập trung vào những điều quan trọng. Anh biết rõ là anh cần phải thực

hiện thành công dự án của mình và bằng thành công này, anh sẽ tự tin để có thể tiếp tục đảm nhận những dự án tiếp theo.

Thế là anh bắt đầu thực hiện công việc, từng bước một giải quyết các vấn đề. Một vài khó khăn xuất hiện. Thay vì bối rối và tìm cách lảng tránh, anh đối mặt với chúng. Hết sức chú tâm vào những điều cần làm, chỉ trong thời gian ngắn, anh hoàn thành công việc của mình. Chính anh cũng ngạc nhiên về điều này. Công việc thật thú vị! Anh cảm thấy hài lòng. Anh tự nhủ: *"Lâu lắm rồi mình mới có cảm giác này. Vì mình đang sống với Hiện tại"*.

Những tuần tiếp theo, anh tiếp tục đắm mình vào công việc với lòng nhiệt tình và sự tập trung hiếm có, khác hẳn trước đây.

Trước kia, khi chưa nhận thức được về Quà tặng diệu kỳ, anh chẳng bao giờ là người biết lắng nghe. Trong các cuộc họp, anh thường dành thời giờ nghĩ đến giấc mộng thăng tiến. Bây giờ thì khác, khi mà anh biết để có thể làm việc tốt, anh cần phải tập trung vào những gì đang diễn ra ở Hiện tại. Anh học cách sẵn sàng cắt ngang dòng

suy nghĩ của mình để lắng nghe người khác nói. Anh nỗ lực hợp tác, nỗ lực tham gia và mạnh dạn bày tỏ ý kiến, dù chỉ là ý kiến nhỏ!

Dần dần, khách hàng và đồng nghiệp nhận ra sự thay đổi tích cực nơi anh. Bản tính lơ đãng của anh biến mất, thay vào đó là một thái độ thật sự quan tâm đến mọi người. Và anh cũng luôn tự ý thức được những gì anh cần phải làm để thích ứng và đóng góp vào sự phát triển của công ty.

Trong cuộc sống riêng, những người bạn của anh cũng thấy anh thay đổi. Với họ, anh luôn lắng nghe và chia sẻ, theo đúng cách mà người bạn già đã lắng nghe và chia sẻ với anh.

Lúc đầu, phải cố gắng lắm anh mới có thể không còn bị dằn vặt bởi những lỗi lầm trong Quá khứ cũng như thoát khỏi nỗi lo lắng cho ngày mai để hoàn toàn chú tâm vào Hiện tại. Nhưng khi quen dần với việc sống cho Hiện tại, anh lại thấy điều đó thật dễ dàng.

Sự thay đổi cách nhìn đã giúp cho công việc và cuộc sống của anh trở nên tốt hơn.

Sự say mê và tận tâm trong công việc của anh đã được cấp trên và đồng nghiệp ghi nhận.

Anh bắt đầu nhận ra rằng càng làm việc tốt, anh càng có cơ hội thăng tiến trong công việc, đó sẽ là một phần thưởng xứng đáng tất yếu. Anh tin tưởng và gần như quên bằng giấc mơ của mình và dành suy nghĩ cho công việc Hiện tại. Anh cũng không quan tâm ai sẽ ghi nhận sự thay đổi nơi anh. Nỗi bất mãn trước đây với sắp ngày một tan dần.

Nhưng có lẽ điều tuyệt vời nhất là anh đã gặp và yêu một cô gái rất dễ thương. Tình yêu của họ ngày một đẹp và đã động viên anh nhiều trong công việc và cuộc sống.

Anh cảm thấy tràn đầy năng lượng sống và kiểm soát được cuộc sống của mình. Sự tự tin lớn dần trong anh. Anh mạnh mẽ và trở thành một người làm việc có hiệu quả. Anh đã biết quý trọng những gì mình có, luôn tập trung vào những điều quan trọng. Anh thật sự sống và trải nghiệm. Đúng như những gì người bạn già nói, *"Hiện tại chính là món quà quý giá nhất mà anh đang có"*.

Nhưng cuộc sống quả là không hề đơn giản! Chàng trai nhận thức điều này chỉ sau đó không lâu.

Khó khăn bắt đầu xuất hiện trong quá trình anh cùng một nữ đồng nghiệp thực hiện một dự án quan trọng cho công ty. Người này hầu như không nỗ lực mấy cho dự án, cũng chẳng quan tâm đóng góp ý tưởng để thực hiện nó. Chàng trai trẻ, thay vì nói chuyện với người đồng nghiệp về trách nhiệm công việc hoặc tìm cách thảo luận về vấn đề này với cấp trên, đã tự mình gánh vác hết mọi việc.

Không lâu sau, anh bắt đầu đuối sức.

Anh không hoàn thành công việc đúng thời hạn.

Và vì đây là một dự án quan trọng nên cấp trên đã khiển trách anh.

Đó là một thất bại với chàng trai. Sự tự tin trong anh giảm dần. *"Có điều gì không đúng ở đây? - Anh tự hỏi - Mình đã hoàn toàn tập trung vào Hiện tại rồi mà. Như thế vẫn chưa đủ sao?"*

Chàng trai trẻ tội nghiệp ngồi im lặng, đầu cúi xuống, hai bờ vai buông thõng. Anh cảm thấy mệt mỏi. Anh tự hỏi liệu người bạn già thông thái của mình sẽ làm gì trong những tình huống như thế này.

Học từ Quá khứ

Người bạn già chào đón chàng trai bằng sự nhiệt thành vốn có của mình.

- Ông đang chờ cháu đây.

Chàng trai trẻ bắt đầu những thắc mắc của mình:

- Ông đã nói với cháu là nếu cháu sống cùng những phút giây Hiện tại, cháu sẽ hạnh phúc và thành công trong bất cứ chuyện gì. Cháu đã cố gắng hết sức để học cách sống trong Hiện tại và cháu thừa nhận là nó đã tác động rất tốt lên cuộc sống của cháu. Nhưng hình như chỉ thế thôi thì chưa đủ!

- Ông hiểu vấn đề của cháu. Có một điều cháu cần phải biết là để được trọn vẹn với Hiện tại, cháu cần phải hành động nhiều hơn là chỉ sống với nó. Ông mong là cháu có thể tự mình nhận ra điều đó.

Sau khi nghe chàng trai kể lại mọi việc, ông nói tiếp:

- Vậy cháu đối phó với sự thiếu nỗ lực của người khác bằng cách gánh lấy trách nhiệm thay họ ư? Sao cháu không cố gắng cùng họ tìm cách giải quyết vấn đề?

Ông tiếp tục hỏi chàng trai:

- Chẳng phải cháu đã từng gặp vấn đề tương tự trước đây rồi sao?

- Đúng thế ạ! - Chàng trai thú nhận - Nhưng vì cháu không thích sự đối đầu, ông ạ. Cấp trên cũng cho rằng đây chính là điểm làm hạn chế khả năng quản lý của cháu. Mà không chỉ trong công việc. Bạn gái trước đây của cháu cũng hay than phiền về việc cháu hay cho qua hay lơ đi những vấn đề nảy sinh giữa chúng cháu. Một phần vì thế mà bọn cháu chia tay nhau. Và cho đến lúc này, đôi khi những chuyện xảy ra trước đây vẫn còn làm phiền cháu. Cháu cũng chẳng hiểu tại sao mình hay gặp khó khăn trong việc từ bỏ. Quá khứ đến thế.

- Cháu này, điều ông sắp nói ra đây có lẽ sẽ có ích với cháu:

*Rất khó để từ bỏ
những Ngày hôm qua*

*Nếu bạn không quyết tâm
học từ Quá khứ.*

*Chỉ khi nhận được bài học
của Ngày hôm qua*

Và bước tiếp!

*Hiện tại của bạn
mới tốt đẹp hơn.*

- Hay quá! Thật ý nghĩa! - Chàng trai thốt lên.

Do dự một lát, anh hỏi tiếp:

- Ông có phiền không nếu cháu hỏi ông câu này, nhờ đâu mà ông có thể hiểu nhiều về cuộc sống đến thế?

Người đàn ông cười lớn:

- Cháu ạ, ông đã trải qua một thời gian dài làm việc cho một tập đoàn lớn. Ông luôn đi tìm những giá trị mới trong cuộc sống và luôn lắng nghe mọi người nói về công việc của họ. Một số người gặp không ít khó khăn trong khi số khác tỏ ra hài lòng với cuộc sống. Và ta nhận ra ở đây có một vài quy luật chung.

- Vậy ông có nhận xét gì về những người luôn gặp khó khăn?

Người đàn ông có thể hiểu được sự quan tâm của chàng trai trẻ, ông nói:

- Cháu thấy chưa? Thật là thú vị! Sao cháu lại không hỏi về những người có cuộc sống tốt nhỉ?

- Ồ, thì ra đó chính là vấn đề của cháu! - Chàng trai thẳng thốt vì điều chợt nhận ra.

- Cháu biết thế là tốt. Vậy cháu có biết tại

sao cháu lại đặt ra câu hỏi đó không? – Nhưng một lát, người đàn ông nói tiếp – Ta biết cháu đang gặp rắc rối. Nếu cháu muốn thì ta sẽ bắt đầu từ đó vậy! Khó khăn lớn nhất với hầu hết mọi người chính là sự lo lắng về những lỗi lầm họ đã phạm phải hay có thể phạm phải. Có những người luôn giận dữ và khổ sở với những gì mà họ đã phải trải qua, cho dù chúng đã lùi vào dĩ vãng.

- Vâng, cháu biết cảm giác đó như thế nào!

- Còn những người có cuộc sống tốt đẹp thì sao? Họ tập trung vào công việc của họ ở Hiện tại. Họ cũng đã từng phạm sai lầm như bất cứ ai. Chỉ có một điều, một sự khác biệt, là họ biết rút kinh nghiệm từ những sai lầm đó rồi bỏ qua một bên những gì thuộc về Quá khứ, tiếp tục tiến lên. Họ chẳng phí nhiều thời gian để nói về lỗi lầm của mình.

Ngừng một lúc rồi ông tiếp tục:

- Theo ta, cháu đang tìm cách lẩn tránh Quá khứ, thay vì đối diện với nó và học hỏi kinh nghiệm từ nó. Nhiều người cũng cư xử theo cách đó vì họ không muốn bị Quá khứ của mình làm

phiền. Sau này đôi khi họ còn nói những câu đại loại như “Nhờ những thất bại, phiền toái đó mà tôi có được ngày hôm nay”. Nhưng họ không tự hỏi chính mình, nếu như họ một lần thử thật sự nhìn thẳng vào Quá khứ và học hỏi kinh nghiệm từ những lỗi lầm thì hôm nay họ sẽ như thế nào. Cũng có nghĩa là họ chưa học được gì cả!

- Vậy thì cũng giống như cháu, họ sẽ lặp lại sai lầm tương tự? Những sai lầm đáng ra tránh được nếu biết rút kinh nghiệm? Thế thì Ngày hôm nay của họ chẳng khác gì so với Ngày hôm qua.

- Hoàn toàn chính xác! - Người bạn già tán thành - Khi cháu không dùng những cảm xúc của mình từ Quá khứ để rút ra những kinh nghiệm cần thiết, cháu sẽ tự mình đánh mất cơ hội sống hoàn toàn trong Hiện tại. Ngược lại, biết học hỏi Quá khứ sẽ mang lại cho cháu cơ hội cảm nhận Hiện tại một cách trọn vẹn nhất. Chúng ta không nên sống bằng Quá khứ, vì như thế là chối bỏ Hiện tại. Nhưng rất quan trọng khi cháu biết cách sử dụng Quá khứ và rút kinh nghiệm từ những lỗi lầm. Nếu Quá khứ của cháu là thành công thì sao? Cũng đáng học hỏi từ những điểm

dẫn cháu đến với thành công, và cháu có thể tự hào về nó.

Chàng trai trẻ thắc mắc:

- Vậy thì khi nào cháu nên sống với Hiện tại, và khi nào cháu cần học hỏi từ Quá khứ?

- Câu hỏi hay đấy! Cháu hãy ghi nhớ những điều này:

*Bất cứ khi nào
Bạn cảm thấy không hài lòng
với Hiện tại*

*Hoặc khi
vấp ngã trên đường đời,*

*Thì lúc đó
bạn biết mình
cần phải học hỏi từ Quá khứ*

Và hướng đến Tương lai.

Ông nói tiếp:

- Chỉ có hai thứ có thể cướp đi những phút giây quý giá của Hiện tại, đó là ý nghĩ bi quan về Quá khứ và cái nhìn tiêu cực về Tương lai. Bây giờ, cháu hãy thử nhìn vào những suy nghĩ của mình về Quá khứ xem liệu chúng có giúp ích được gì không. Rồi chúng ta sẽ nói về Tương lai sau.

Chàng trai trẻ tán thành:

- Những khi có điều gì làm xao lãng sự quan tâm của cháu với Hiện tại, ảnh hưởng đến khả năng làm việc của cháu thì cháu cần nhìn lại Quá khứ của mình và học hỏi.

- Đúng vậy!

Ông khẳng định thêm:

- Và cháu cũng làm thế lúc nào cháu muốn Ngày hôm nay tốt hơn Ngày hôm qua. Cả những khi cháu cảm thấy lo lắng khổ sở hoặc bị những cảm xúc tiêu cực, những nỗi buồn và sự tổn thương ở Quá khứ xâm chiếm làm cho cháu không thể tập trung vào Hiện tại.

- Thế tại sao thời điểm mà cháu cảm nhận được sự tiêu cực xâm chiếm lại là thời điểm tốt nhất để học hỏi từ Quá khứ?

- Vì cháu có thể dùng chính những cảm xúc đó làm động lực học hỏi.

- Cháu có thể học bằng cách nào đây?

- Cách tốt nhất mà ông biết được là cháu hãy tự hỏi mình ba câu sau, rồi trả lời chúng một cách hết sức thành thật. Cháu hãy tự chất vấn mình:

Chuyện gì đã xảy ra trong Quá khứ?

Mình đã học hỏi được gì từ chuyện này?

Bây giờ có cách nào làm khác đi không?

Chàng trai trẻ nhận xét:

- Nói một cách khác là cháu sẽ nghĩ về lỗi làm mình đã phạm phải rồi xem liệu có thể phản ứng theo một cách khác hay không?

- Đúng. Và đừng quá nghiêm khắc với bản thân. Hãy nhớ rằng vào thời điểm đó, cháu đã làm hết sức và theo cách tốt nhất mà cháu có thể. Còn bây giờ, một khi đã tìm ra được những cách tốt hơn thì cháu hãy áp dụng và thực hiện chúng.

- Cũng có nghĩa là dù đang ở Hiện tại nhưng nếu cháu cư xử theo cùng một cách trong Quá khứ thì kết quả thu được cũng chẳng khác gì nhau! Chỉ khi nào học cách cư xử khác đi, cháu mới đạt được kết quả khả quan hơn.

- Chính xác và không có gì nghi ngờ nữa. Một điều đáng giá nữa là càng học được nhiều từ Quá khứ, cháu sẽ càng cảm thấy ít nuối tiếc cho những gì đã xảy ra. Vì chỉ có những kẻ hèn nhát mới không dám đối đầu với những gì đã qua và cứ mãi nuối tiếc Quá khứ. Làm được như vậy, cháu sẽ có nhiều thời gian hơn dành cho Hiện tại.

- Vậy là đã có lúc cháu hèn nhát phải không ông?

- Đúng! Nếu cháu muốn gọi đúng tên của nó. Nhưng mọi người thường ít khi tự nhận mình hèn nhát lắm. Không ai trưởng thành mà không có những lỗi lầm, vấp ngã.

Trước khi ra về, chàng trai ghi lại những gì mình học được qua cuộc trò chuyện đáng giá này:

*Không ai trưởng thành
mà không một lần
vấp ngã,*

*Hãy nhìn vào
lỗi lầm
trong Quá khứ*

Rút ra bài học có giá trị,

*Rồi áp dụng chúng
để làm cho Hiện tại tốt hơn.*

*Bạn không thể thay đổi
Quá khứ của mình*

*Nhưng bạn có thể học hỏi
từ Quá khứ.*

*Để trong những tình huống
tương tự của Hiện tại*

Bạn sẽ hành động khác đi

*Chỉ có cách đó
Hiện tại của bạn
mới tươi đẹp hơn.*

Sáng hôm sau, trên đường đi làm, chàng trai tiếp tục suy nghĩ về cuộc trò chuyện với người bạn già hôm qua. Cả ngày hôm đó, anh cố gắng sống hết mình cho Hiện tại, đồng thời không quên để tâm tới những gì đã xảy ra.

Khi người đồng nghiệp của anh lại một lần nữa không hoàn thành nhiệm vụ, anh bày tỏ với cô ấy sự lo lắng và quan tâm của mình.

Lúc đầu, cô tỏ ra bức bối và chống đối những đề nghị của anh. Nhưng đến cuối buổi nói chuyện, cô ấy trở nên vui vẻ vì sự chân thành của chàng trai. Cô dần hiểu được tầm quan trọng của việc hoàn thành dự án.

Anh cảm thấy rất vui vì đã tạo ra được chuyển biến tích cực trong thái độ và hành động của chính mình. Những tuần tiếp theo, bằng cách luôn ý thức và bám theo những gì đã học, hiệu quả công việc của anh được cải thiện rõ.

Quan hệ của anh với đồng nghiệp dần trở nên tốt đẹp. Anh được sếp tin tưởng và giao thêm nhiều trọng trách. Chẳng bao lâu sau anh được thăng chức.

Trong cuộc sống riêng của mình, anh dành nhiều thời gian hơn cho người yêu. Mỗi quan hệ của họ đã bước qua một giai đoạn mới. Điều này thật sự quan trọng đối với cả hai.

Sau một thời gian, cuộc sống của chàng trai đã tràn đầy những niềm vui.

Nhưng một lần nữa, anh lại phải đối diện với những thách thức mới.

Ở vị trí cao hơn, anh cần nhiều thời gian và phải chịu nhiều áp lực hơn. Anh nhận thấy để sắp xếp thực hiện tốt mọi công việc thực sự không phải là chuyện dễ.

Để vượt qua, nhớ lại lời người bạn già, những khi mệt mỏi, anh tiếp tục thở sâu và cố gắng tập trung vào Hiện tại. Thói quen đó đã giúp ích cho anh rất nhiều.

Tuy nhiên, như một điệp khúc, dù ở lại thêm giờ, anh vẫn không thể hoàn thành hết những việc cần làm. Và mỗi buổi sáng, khi đến văn phòng, hàng đống công việc vẫn đang chờ anh giải quyết.

Anh không có kế hoạch làm việc cụ thể cho riêng mình và thường không biết nên bắt tay vào

việc gì trước. Loay hoay giữa các dự án, anh mất nhiều thời gian để giải quyết những công việc không mấy quan trọng mà đáng ra không cần phải ưu tiên. Trong khi đó những việc thật sự quan trọng lại không được quan tâm một cách đúng mức.

Dần dần, anh không còn kiểm soát được các dự án của mình. Khi bị cấp trên thúc bách, anh chỉ còn cách loại bỏ bớt công việc vì không đủ thời gian để hoàn thành. Sếp của anh bắt đầu băn khoăn về năng lực của chàng trai trẻ.

Cảm thấy chán nản và không tìm được lối thoát, một lần nữa anh quyết định đến gặp người bạn già.

Lên kế hoạch cho Tương lai

Cháu ổn chứ? – Ông hỏi chàng trai trẻ.

Anh gượng cười:

- Lúc tốt, lúc không ạ!

Rồi anh kể cho ông nghe về những vấn đề mà mình đang phải đương đầu. Anh nói:

- Cháu không thể giải thích được điều gì đang xảy ra. Cháu đã hoàn toàn sống cho Hiện tại. Ai cũng công nhận là cháu luôn tập trung vào công việc. Cháu cũng đã học được cách thoát khỏi ảnh hưởng của Quá khứ mà không hề hối tiếc. Cháu áp dụng tất cả những gì học được và đã làm việc tốt hơn. Nhưng cháu lại không thể giải quyết được tất cả mọi thứ. Có lẽ công việc đó quá sức cháu!

Người đàn ông khẽ gật đầu.

- Vào lúc này thì có thể là như thế. Vì cháu vẫn chưa khám phá được yếu tố sau cùng của Quà tặng diệu kỳ. Đúng là cháu đã học được những bài học của Quá khứ và sử dụng chúng để làm cho Hiện tại của cháu trở nên tốt hơn.

Và cũng bằng cách sống trọn vẹn cho Hiện tại, cháu đã cảm nhận được giá trị của mọi thứ xung quanh mình. Cháu tiến bộ nhiều lắm. Nhưng cháu chưa hiểu được tầm quan trọng của yếu tố thứ ba, đó là Tương lai.

- Nhưng mà nếu cháu sống quá nhiều bằng Tương lai, cháu sẽ trở nên lo lắng. Nếu cháu cứ mãi nghĩ về ngôi nhà mơ ước của mình, về sự thăng tiến hay về một mái ấm gia đình thì cháu đang xa rời thực tại. Cháu cảm thấy lạc lõng.

- Cháu ạ! Đúng là chẳng mấy khôn ngoan khi cứ sống trong những mộng tưởng của Tương lai. Nó chỉ làm cho cháu thêm lo lắng và căng thẳng. Nhưng việc lên kế hoạch cho Tương lai thì rất quan trọng đấy. Vì chỉ có một điều duy nhất mà cháu có thể làm để Tương lai tốt đẹp hơn Hiện tại, ngoài việc ngồi chờ vận may, là lên kế hoạch cho nó. Nếu không, ngay cả khi cháu gặp may thì vận may đó cũng có thể bỏ cháu mà đi. Thậm chí

điều đó lại có thể dẫn tới những vấn đề khác nghiêm trọng hơn! Cho nên tốt nhất là đừng phụ thuộc vào vận may.

Lên kế hoạch cho Tương lai sẽ giúp cháu không còn cảm thấy bất an và sợ hãi nữa. Vì như thế là chính cháu đang chủ động bước những bước đi đến gần thành công. Cháu biết và hiểu rõ hơn về những gì mình đang làm.

Chàng trai thắc mắc:

- Việc lên kế hoạch đó liên quan thế nào với việc sống trong Hiện tại?

- Khi đã sẵn sàng cho Tương lai, cháu có thể tận hưởng Hiện tại của mình mà không cần phải lo lắng quá nhiều nữa. Việc lên kế hoạch đòi hỏi cháu phải nhìn xa hơn, vượt ra ngoài khuôn khổ những công việc thường ngày. Làm thế là cháu đang tự trang bị cho mình một bản đồ chỉ đường. Chính tám bản đồ này sẽ giúp cháu tập trung hơn vào những gì cần làm ở Hiện tại để có thể có được Tương lai mà cháu mong ước.

- Vậy để có thể sống được trọn vẹn với Hiện tại, cháu cũng cần phải lên kế hoạch cho Ngày mai.

- Đúng vậy! Cháu cũng có thể nghĩ theo cách này:

*Không ai có thể tiên đoán
Hay định trước
Tương lai.*

*Tuy nhiên, càng lên kế hoạch
cụ thể cho Tương lai.*

*Càng biết rõ những điều mà
bạn mong muốn.*

*Thì bạn càng không phải lo
lắng nhiều về Hiện tại*

*Và Tương lai cũng trở nên
rõ ràng hơn.*

Ông tiếp tục giải thích:

- Trong bất cứ lĩnh vực nào, với nhiều người, không hoạch định cho Tương lai chính là nguyên nhân khiến họ không tiếp cận được với ước mơ cũng như mục tiêu của đời mình.

Chàng trai trẻ lại hỏi:

- Vậy thì khi nào cháu cần đến nó?

- Bất cứ khi nào cháu mong muốn Tương lai của mình tốt đẹp hơn Hiện tại.

- Cách tốt nhất để thực hiện việc này là gì hả ông?

- Cháu hãy nghĩ về những điều này:

Tương lai tươi đẹp của mình sẽ như thế nào?

Để có được một Tương lai như thế mình cần phải làm những gì?

Ngày hôm nay mình cần phải làm gì để đến gần hơn với Tương lai?

Người bạn thông thái nói tiếp:

- Cháu thử vẽ nên một bức tranh chi tiết sinh động và hiện thực về Tương lai cùng những mong muốn và niềm tin là có thể đạt được thì cháu sẽ dễ dàng lên một kế hoạch Tương lai.

Cũng cần phải liên tục xem lại kế hoạch đó và điều chỉnh nó dựa trên những thông tin mới và kinh nghiệm mà cháu tiếp nhận. Điều đó giúp cháu không bị xa rời thực tế.

Nhưng việc quan trọng nhất là cháu phải làm gì đó mỗi ngày, dù chỉ là những việc nhỏ, để tạo cơ hội cho mơ ước của cháu có thể trở thành hiện thực.

Chàng trai trẻ ghi lại những gì mình vừa tiếp thu:

*Hãy nghĩ đến
một Tương lai tươi đẹp
như bạn hằng mong muốn.*

*Hãy lập ra một kế hoạch
tốt nhất
để có thể
biến nó thành hiện thực.*

*Và ngay trong Hiện tại
từng bước
Thực hiện kế hoạch đó.*

Một tia sáng lóe lên trong mắt chàng trai trẻ:

- Điều đó thật sự đúng với cháu. Cháu không hề có một kế hoạch về những gì cần làm hay một mục tiêu cụ thể trong công việc. Chính vì thế cháu dễ dàng bị mất phương hướng. Cháu hay tập trung vào những điều không mấy quan trọng nhưng lại dành quá ít thời gian cho những điều đáng quan tâm.

Bây giờ thì cháu có thể hiểu được tại sao cháu bị quá tải trong công việc. Lẽ ra cháu phải dành thời gian để lên kế hoạch trước, rồi cứ thế tiến hành công việc theo chương trình.

Người đàn ông tiếp tục:

- Cháu hãy nghĩ đến Món quà, với ba yếu tố của nó, như một chiếc kiềng ba chân, vững chắc và cân bằng. Ba chân đỡ của nó: Sống cho Hiện tại – Học từ Quá khứ – Lên kế hoạch cho Tương lai. Chỉ cần tháo bớt một chân là thế cân bằng bị phá vỡ, nó sẽ bị đổ. Món quà chỉ thật sự ý nghĩa khi kết hợp được cả ba yếu tố trên.

Cuộc đời cháu cũng vậy. Nếu không sống với Hiện tại, cháu không thể biết điều gì đang xảy ra. Nếu không học hỏi từ Quá khứ, cháu không thể sẵn sàng cho một kế hoạch đến với Tương lai.

Còn nếu cháu chẳng có bất cứ kế hoạch gì về Tương lai, cháu sẽ không thể đi đến đích.

Khi cháu duy trì được sự cân bằng giữa công việc và cuộc sống trên giá đỡ ba chân - Hiện tại, Quá khứ và Tương lai - cháu sẽ có được một bức tranh rõ nét nhất về cuộc đời của mình. Cháu không còn sợ hãi và có thể tự mình đối phó với bất cứ điều gì xảy ra.

Ghi nhớ những điều người bạn già đã nói, chàng trai trẻ quay lại với công việc của mình, đầy hào hứng. Xung quanh anh, mọi việc lại trở nên rõ ràng.

Mỗi buổi sáng, trước khi làm việc, anh lên một bản kế hoạch trong ngày. Nó giúp anh tiếp cận mục tiêu của mình nhanh chóng, hiệu quả hơn và cũng đủ linh hoạt cho phép anh sắp xếp thời gian giải quyết những vấn đề bất ngờ phát sinh trong ngày.

Trước các cuộc gặp gỡ, anh bỏ ra một ít phút xem lại mục tiêu cần đạt được.

Với mỗi dự án, sau khi nắm được thời hạn, anh lập ngay một kế hoạch cụ thể, chi tiết để có thể tận dụng tối đa thời gian cho nó.

Anh lên kế hoạch cho cả cuộc sống riêng của mình. Anh sắp xếp để luôn có một khoảng thời gian riêng dành cho bạn bè.

Dù ở đâu, với gia đình, bạn bè hay trong công việc, anh đều luôn có mặt đúng lúc - vào những thời điểm quan trọng.

Tương lai được hoạch định, vì thế Hiện tại của anh cũng được củng cố. Anh luôn sẵn sàng động

viên đồng nghiệp cùng nỗ lực đạt nhiều thành công hơn trong công việc. Anh chưa bao giờ cảm thấy hạnh phúc đến thế. Anh đã dần làm chủ được đời mình.

Không lâu sau anh được cất nhắc lên một vị trí cao hơn nữa, nhờ vào năng lực của chính mình.

Điều tuyệt vời nhất là chàng trai đã kết hôn. Anh cùng người vợ trẻ luôn sát cánh bên nhau, cùng nhau xây dựng cuộc sống mới.

Anh đã ứng dụng một cách sâu sắc những bài học về Quà tặng của riêng mình. Mỗi ngày, anh luôn sống cho Hiện tại, không ngừng học hỏi kinh nghiệm từ Quá khứ và làm việc để hoạch định Tương lai. Anh có thể tự tin khẳng định rằng mình đã thành công trong công việc và được mọi người tôn trọng.

Một lần, chàng trai trẻ tham dự cuộc họp phân bổ ngân sách của công ty. Anh biết doanh thu từ những mặt hàng mới của công ty đang giảm sút. Mặc dù một phần là do ảnh hưởng của nền kinh tế khu vực đang trong thời kỳ tăng trưởng chậm nhưng anh tin và phải thuyết phục những người khác tin rằng nguyên nhân chính là

do các đối thủ cạnh tranh đã tung ra thị trường những sản phẩm tương tự với giá rẻ hơn trong khi chất lượng lại tốt hơn.

Vì thế, anh không ngạc nhiên lắm khi ông Trưởng phòng hoạch định tài chính đưa ra đề nghị cắt giảm chi phí toàn diện – cụ thể là giảm nhân công đồng thời hạn chế sử dụng một số nguồn lực của công ty.

Anh chăm chú lắng nghe và được biết thêm rằng hiện các ngân hàng đang yêu cầu công ty anh cắt giảm tối đa, trong vòng ít nhất một năm, chi phí Nghiên cứu và Phát triển. Như thế có thể tiết kiệm một khoản tiền khá lớn. Nhiều người trong cuộc họp tỏ vẻ tán thành phương án này.

Tuy nhiên, có một người đã phản đối. Người này cho rằng công ty vẫn chưa tìm ra được nguyên nhân cốt lõi của vấn đề. Chàng trai trẻ cũng nghĩ vậy.

Anh trình bày lý lẽ của mình với mọi người. Anh cho rằng nguyên nhân chính là do những sản phẩm mới của công ty không mang tính cạnh tranh về chất lượng. Việc cắt giảm chi phí Nghiên cứu và Phát triển có thể giúp công ty tiết kiệm tiền, nhưng mặt khác, nếu công ty không

tiếp tục đầu tư và tìm cách cải tiến chất lượng sản phẩm thì trong Tương lai sẽ chẳng thể đứng vững trên thị trường.

Ý kiến của anh đã làm nổ ra một cuộc tranh cãi.

Vài ngày sau cuộc họp, chàng trai, với sự ủng hộ của cấp trên, đã đứng ra thực hiện một cuộc thăm dò về thị hiếu và yêu cầu của người tiêu dùng đối với các mặt hàng mới của công ty. Song song đó, anh bắt tay vào xây dựng một chiến lược lâu dài nhằm phát triển thương hiệu cho những sản phẩm mới đó.

Vài tháng sau, công ty của anh bắt đầu thực hiện chương trình cải tiến chất lượng sản phẩm. Không phải mọi sản phẩm mới đều thu được kết quả như mong đợi. Nhưng một sản phẩm, khi tung ra thị trường, đã thành công vượt bậc. Nó mang lại sự phát đạt cho công ty. Chàng trai đã thấm thía bài học “Hoạch định cho Tương lai” và anh thầm biết ơn điều đó!

Nhiều năm trôi qua, chàng trai trẻ giờ đây đã là một người đàn ông trung niên. Ông vẫn giữ liên lạc với người bạn già thông thái của mình. Và người bạn lớn của ông vẫn luôn vui mừng với những thành công và hạnh phúc mà ông đạt được.

Nhưng rồi một ngày kia, người bạn già qua đời.

Người đàn ông bàng hoàng trong nỗi đau vô hạn.

Từ đây, không còn ai cho ông những lời khuyên quý báu.

Có rất nhiều người đến dự đám tang. Họ là những người thành đạt, là những chính trị gia tầm cỡ, những nhân vật nổi tiếng và uy tín, là những chàng trai, cô gái sinh hoạt ở các Hội mà ông lão đã từng tài trợ. Họ lặng lẽ, ngẹn ngào, sâu lắng, cùng nhau gửi tặng ông những bó hoa hồng đỏ thắm, dệt nên một huyền thoại về ông. Hình như có rất nhiều người đã từng nhận được sự giúp đỡ từ ông. Cuộc đời ông đã cho, cho đi rất nhiều và sau cùng ông đã nhận được rất nhiều, rất nhiều.

Người đàn ông ngồi đó và lắng nghe mọi chuyện. Ông nhận ra rằng người bạn già của mình là một người phi thường. Ông lão đã giúp nhiều người tìm được hướng đi, lẽ sống, mang lại những thay đổi lớn lao cho cuộc sống của họ.

Rồi người đàn ông tự hỏi: “Mình có thể làm gì để có thể trở nên giống ông ấy, để có thể giúp đỡ mọi người?”

Để tìm câu trả lời, người đàn ông quay trở lại quê nhà, nơi ông trải qua thời niên thiếu. Nhiều năm rồi, kể từ ngày gia đình ông chuyển đến nơi khác sinh sống, ông chỉ trở lại đây trong những lần gặp gỡ người bạn lớn tuổi của mình.

Căn nhà ông lão trống rỗng. Một tấm biển rao bán được cắm trên bãi cỏ trước nhà. Ông đưa mắt tìm kiếm và dừng lại ở chiếc xích đu, nơi ông lão vẫn thường ngồi vào mỗi chiều tối.

Ông đến gần và cẩn thận đặt mình vào chiếc xích đu. Ông sợ những sợi xích già nua sẽ gãy đứt. Ông dựa mình vào những thanh gỗ mỏng đã mòn nhẵn với thời gian. Một tiếng kéo kẹt nhẹ vang lên giữa không gian tĩnh lặng.

Ông bắt đầu suy nghĩ về tất cả những gì mình đã học được từ người bạn đã khuất.

Ông thấy rằng mình ngày càng biết sống nhiều cho những phút giây Hiện tại, quan tâm đến những điều quan trọng và luôn tập trung vào những gì đang diễn ra.

Bất cứ khi nào ông chú tâm cao độ vào công

việc, ông đều cảm nhận được niềm hạnh phúc, và nhờ thế công việc tiến triển tốt hơn.

Ông đã biết cách học hỏi từ Quá khứ và sử dụng chúng để làm nên Hiện tại của mình. Ông không còn phạm nhiều sai lầm như trước nữa.

Ông cũng thấy được vai trò quan trọng của việc lên kế hoạch để xây dựng một Tương lai tốt đẹp. Nhưng ông vẫn cảm thấy mình cần phải làm gì đó nhiều hơn, nhất là vào lúc này, khi mà người bạn già của ông không còn bên cạnh để nâng đỡ và chỉ đường cho ông.

Ông nhắm mắt lại và khẽ đu đưa chiếc xích đu. Đắm mình vào Hiện tại, ông cảm thấy thật yên bình.

Bất chợt, ông cảm nhận được sự hiện diện của người bạn già, như thể ông lão còn ở quanh đây, cạnh ông trên chiếc xích đu này. Từ trong tiềm thức, người đàn ông như nghe tiếng ông lão vọng về cùng những cuộc trò chuyện của hai người. Một lần nữa, ông chiêm nghiệm lại sự thông thái trong từng lời nói của ông lão, cảm nhận lại tình cảm ấm áp mà ông ấy đã dành cho ông.

Ông thắc mắc không hiểu vì sao người bạn già của mình lại thích dành thời gian giúp ông và những người khác khám phá bí mật về Quà tặng của Hiện tại. Dù có rất nhiều việc, ông lão vẫn làm tất cả những gì có thể để chia sẻ Quà tặng diệu kỳ với mọi người.

Người đàn ông tiếp tục đưa mình lên xuống theo nhịp xích đu, mắt nhắm nghiền và hoàn toàn tập trung vào câu hỏi. Một cách chậm rãi, câu trả lời dần dần gợi mở trong ông.

Người bạn già của ông có một Mục đích – vượt ra ngoài lợi ích của bản thân ông lão và chính vì nó mà ông lão thức dậy vào mỗi buổi sáng – là giúp mọi người tìm thấy Hạnh phúc và Thành công của mình.

Chính mục đích đó đã liên kết Hiện tại, Quá khứ, Tương lai của một người lại với nhau, tạo nên ý nghĩa cuộc sống.

Người đàn ông mở bừng mắt, lòng khê reo lên: “Mình tìm thấy rồi!”. Đó chính là sợi dây kết nối mọi thứ lại với nhau.

Ông vội ghi lại những khám phá của mình:

Sống cho Hiện tại, học từ Quá khứ và lên kế hoạch cho Tương lai. Thế thôi thì chưa đủ!

Chỉ khi nào bạn Sống có Mục đích và làm theo những gì lương tâm mách bảo là quan trọng thì khi đó, cuộc sống mới thật sự có ý nghĩa.

Ông đọc lại một lượt tất cả những điều mình mới ghi rồi ngẫm thêm về ý nghĩa của chúng.

Ông hiểu Sống có Mục đích không chỉ đơn giản là biết *những gì cần làm* mà còn phải biết *tại sao phải làm* điều đó.

Sống và Làm việc có Mục đích không phải là điều gì vĩ đại hay kế hoạch to tát của đời người. Nó đơn giản hơn thế nhiều, chỉ là mỗi ngày sống và đi gần tới nó. Nghĩa là thực hiện và phát triển vì Mục đích của bạn mỗi ngày và xem liệu nó có ý nghĩa như thế nào, mang lại kết quả gì với bạn và với những người xung quanh.

*Hành động của bạn
tùy thuộc vào
Mục đích của đời bạn.*

*Khi bạn muốn được
Hạnh phúc và Thành công
Hãy sống với phút giây Hiện tại.*

*Khi bạn muốn Hiện tại
tốt đẹp hơn Quá khứ
Đó là lúc bạn cần phải học từ
Ngày hôm qua.*

*Khi bạn muốn Tương lai
tươi đẹp hơn Hiện tại
Đó là lúc bạn phải
lên kế hoạch cho chính mình.*

*Chỉ khi nào
bạn sống và làm việc
có Mục đích.*

*Làm theo những gì ý nghĩa
ngay hôm nay.*

*Bạn mới có thể trở thành
người Dẫn dắt,
biết Chia sẻ,
biết sống trong Tình bạn và
cảm nhận được Tình yêu.*

Người đàn ông hiểu rằng giờ đây, khi không còn được sự dìu dắt của người bạn già thông thái, chính ông phải tự quyết định Tương lai của mình.

Ông lại phân vân không biết mình hiểu vậy đã đúng chưa.

Rồi ông mỉm cười, ông biết người bạn già của mình sẽ nói:

Con người không ngừng học hỏi theo cách của họ, cả trong Quá khứ lẫn Hiện tại.

Một số người sẽ học bài học về Hiện tại khi còn trẻ. Một số thì vào tuổi trung niên. Số khác khi về già. Và đương nhiên, cũng có những người chẳng bao giờ chịu học gì cả.

Đúng đưa trên chiếc xích đu, người đàn ông quyết định quay trở về với thực tại.

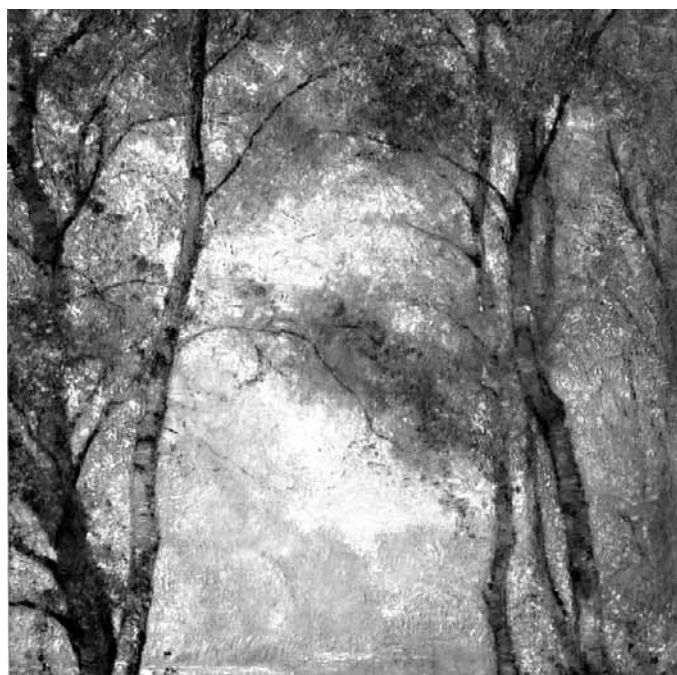
Ông đã suy nghĩ và tìm ra được Mục đích cuộc đời mình. Ông sẽ giúp những người khác tìm hiểu và khám phá ra những điều mà ông đã được trải nghiệm.

Ông cảm thấy mình thật hạnh phúc và thành công.

Nghĩ về sự thành công, ông hiểu với mỗi người, thành công sẽ mang ý nghĩa khác nhau.

Thành công có thể là được sống trong sự thanh thản, kiếm được một công việc tốt hơn công việc hiện tại hoặc trải qua những giờ phút êm đềm bên bạn bè và gia đình. Thành công cũng có thể là được thăng tiến, kiếm được nhiều tiền hay đơn giản là giữ được một cơ thể khỏe mạnh, cân đối. Thậm chí, trở thành một người tử tế luôn giúp đỡ người khác cũng là thành công. Và hơn nữa thành công có thể bắt nguồn từ những thất bại đắng cay hay lỗi lầm nếu có ý chí và biết cách học từ nó.

Qua những điều học hỏi được từ người bạn quá cố, qua những gì tự trải nghiệm, người đàn ông hiểu rằng:

*Thành công
chính là trở thành
người bạn muốn trở thành!*

*Là tiến dân
đến những Mục đích
và ý nghĩa của cuộc đời.*

*Chỉ có bạn
mới hiểu được
thế nào là Thành công
của chính mình.*

Ông đã tìm được cách để có thể dẫn dắt người khác đến với Thành công và Hạnh phúc của họ.

Thật đơn giản! Hiện tại nâng đỡ ông, bằng bài học từ Quá khứ và những kế hoạch của Tương lai.

Sống trọn vẹn cho Hiện tại đã đưa ông đến Thành công. Càng chú tâm tới những điều quan trọng của cuộc sống, ông càng có thể nhìn ra được nhiều cơ hội và cũng sẵn sàng đón nhận thử thách. Ông thầm biết ơn gia đình, những đồng nghiệp và bạn bè vì họ tạo nên một phần ý nghĩa của cuộc đời ông.

Nhưng không phải lúc nào cũng có thể sống với Hiện tại. Đó là bản chất của con người. Nhiều lúc ông đánh mất Hiện tại của mình. Nhưng ông luôn tự nhắc mình phải nhanh chóng tìm lại nó.

Hiện tại là Quà tặng luôn hiện hữu bên cạnh ông, chỉ chờ tay ông cầm lấy.

Ông quyết định viết lại tất cả những gì mình khám phá được, về Quà tặng diệu kỳ rồi đặt nó ở bàn làm việc của mình. Như thế ông có thể xem nó mỗi ngày.

Quà tặng diệu kỳ

HÃY SỬ DỤNG PHÚT GIẤY HIỆN TẠI CỦA BẠN THEO BA CÁCH

BIẾT SỐNG TRONG HIỆN TẠI

*KHI BẠN MUỐN MÌNH ĐƯỢC HẠNH PHÚC VÀ THÀNH CÔNG
Tập trung thật sự vào những gì đang diễn ra ở Hiện tại
Luôn theo đuổi Mục đích và nó dẫn đường cho bạn
Giúp bạn hiểu được điều gì thật sự quan trọng và có ý nghĩa.*

BIẾT HỌC TỪ QUÁ KHỨ

*KHI BẠN MUỐN NGÀY HÔM NAY CỦA MÌNH TỐT ĐẸP HƠN
NGÀY HÔM QUA*

*Hãy nhìn vào những gì đã xảy ra trong Quá khứ
Tìm kiếm bài học có giá trị đã qua
Và hành động khác đi nếu chúng xảy ra ở Hiện tại.*

BIẾT HOẠCH ĐỊNH CHO TƯƠNG LAI

*KHI BẠN MUỐN NGÀY MAI CỦA MÌNH TƯƠI ĐẸP HƠN
NGÀY HÔM NAY*

*Thế nào là một Tương lai tươi đẹp trong mắt bạn?
Hãy lên kế hoạch để biến Tương lai đó thành hiện thực
Và hành động theo kế hoạch đó, mỗi ngày.*

Trong những năm tiếp theo của cuộc đời, người đàn ông luôn ứng dụng điều mình học và không ngừng điều chỉnh chúng dựa vào kinh nghiệm bản thân.

Hiệu quả công việc của ông tiếp tục được nâng cao.

Sự nghiệp của ông thăng tiến.

Cho đến một ngày, ông trở thành người đứng đầu công ty. Ai cũng kính trọng và ngưỡng mộ ông. Đi đến đâu, ông cũng tạo nên bầu không khí chan hòa, gần gũi. Mọi người luôn cảm thấy thoải mái khi được ở bên ông.

Ông là một người có khả năng lắng nghe tuyệt vời, là người chủ động, luôn đón đầu thử thách và tìm cách giải quyết chúng. Khả năng giải quyết vấn đề của ông thật đáng nể, ông luôn tìm ra giải pháp trước tất cả mọi người.

Ông có một gia đình tràn ngập tình yêu. Vợ và các con ông luôn quan tâm và yêu thương ông, cũng như ông luôn quan tâm và yêu thương họ.

Hình như ông đã trở nên giống người bạn già quá cố của mình – người mà ông kính trọng và ngưỡng mộ.

Ông vẫn tiếp tục chia sẻ những kinh nghiệm của mình về Quà tặng diệu kỳ với nhiều người. Có những người thật sự thích thú và học hỏi từ nó, cũng có những người hầu như chẳng để ý tới. Ông biết đó là cách của họ.

Buổi sáng nọ, có một nhóm nhân viên trẻ tập trung tại phòng làm việc của ông. Ông có thói quen chào đón những nhân viên mới của mình một cách thân mật.

Một chàng trai trẻ chú ý đến mảnh giấy có dòng chữ lớn Quà tặng diệu kỳ trên bàn làm việc của ông. Không giấu được tò mò, anh hỏi:

- Thưa ông, cho phép cháu được hỏi tại sao ông lại đặt mảnh giấy đó trên bàn?

- À, thật ra trên đó là phần tóm tắt một câu chuyện ý nghĩa mà ta nghe được từ một người bạn uyên bác. Nó chỉ ra con đường đi tìm hạnh phúc và thành công bằng ngôn từ nhưng rất thực tế, và phải hiểu ngôn từ này theo nghĩa sâu sắc nhất có thể. Với ta thì nó rất có ích!

Một vài người trong bọn họ đưa mắt nhìn mảnh giấy. Một cô gái hỏi:

- Cháu xem nó được không ạ?

- Dĩ nhiên là được.

Người đàn ông trả lời và trao mảnh giấy cho cô gái. Cô chậm rãi xem rồi chuyển nó cho những người khác. Rồi cô nói với ông:

- Cháu đang gặp phải một chuyện khó xử. Có vẻ như mảnh giấy này sẽ giúp ích cho cháu.

Khi trả lại mảnh giấy cho ông, cô khẩn khoản ông kể cho mọi người nghe về câu chuyện. Mọi người xúm quanh chiếc bàn, lắng nghe câu chuyện về Quà tặng diệu kỳ. Kết thúc câu chuyện, người đàn ông lấy vài mảnh giấy ghi phần tóm tắt đưa cho mọi người:

- Ta hy vọng nó sẽ giúp ích nhiều cho các cháu.

Qua một vài tháng, ông nhận thấy một số nhân viên mới của mình đã bắt đầu học được cách sống với Hiện tại. Những người này cũng bắt đầu gặt hái thành công. Một số khác tỏ ra hoài nghi về ý nghĩa của câu chuyện. Cũng có người đã đem nó sang một bên.

Một ngày, cô gái, người đã yêu cầu ông kể lại câu chuyện, tìm đến văn phòng ông. Cô là một trong những nhân viên rất có năng lực và đang giữ nhiều trọng trách trong công ty.

- Cháu muốn cảm ơn ông vì đã chia sẻ với cháu câu chuyện về Quà tặng diệu kỳ. Cháu lúc nào cũng mang theo mảnh giấy đó bên mình để xem khi cần thiết. Nó thật giá trị!

Cô gái cũng đã kể cho nhiều người khác nghe về câu chuyện, những người thân trong gia đình, bạn bè và đồng nghiệp.

Nhiều người sau khi nghe câu chuyện đã thay đổi và thành công. Sự thành công của họ góp phần tạo nên thành công cho công ty, nơi họ làm việc.

Người đàn ông thật sự hài lòng khi thấy những gì mình học hỏi được từ người bạn già đã mang lại lợi ích cho thế hệ trẻ.

Trải qua mười mấy năm sau, người đàn ông, bấy giờ đã là một ông lão, vẫn sống một cuộc sống hạnh phúc và thịnh vượng. Những người con của ông đã trưởng thành và có gia đình riêng. Ông và người vợ tận tâm của mình trở thành hai người bạn tri kỷ của nhau.

Và dù đã nghỉ hưu nhưng đối với ông, câu chuyện về *Quà tặng diệu kỳ* vẫn còn nguyên giá trị. Ông vẫn cần nó để được tiếp thêm năng lượng sống. Ông và người vợ của mình luôn là bạn của mọi người và không ngừng cống hiến cho cộng đồng, được tất cả mọi người quý trọng.

Một ngày, có một cặp vợ chồng trẻ cùng con gái chuyển đến sống ở gần cuối con đường. Họ ghé vào chào gia đình ông. Cô con gái của họ rất thích chơi với ông. Cô bé hình như cảm nhận được điều gì đó rất đặc biệt về ông. Lúc nào bên ông, cô cũng cảm thấy vui vẻ. Ông giúp cô luôn nghĩ tốt về bản thân mình.

Cô bé tự hỏi: *"Điều gì đã làm cho ông ấy trở nên đặc biệt thế nhỉ? Sao ông vẫn hạnh phúc với tuổi già của mình?"*.

Một ngày, cô quyết định hỏi ông điều đó. Người đàn ông mỉm cười và bắt đầu câu chuyện về Quà tặng diệu kỳ.

Cô bé vỗ tay thích thú khi nghe ông kể chuyện. Rồi cô lại chạy biến đi chơi. Ông nghe thấy giọng cô vọng lại sôi nổi: *"Thích thật! Cháu mong một ngày nào đó sẽ có người tặng cháu..."*

Quà tặng diệu kỳ!"

Những điều để lại...

Khi Bill kết thúc câu chuyện của mình, Liz nở một nụ cười rạng rỡ:

- Đây chính là thứ tôi cần! Tôi đã ghi lại được nhiều lắm. Cần phải mất nhiều thời gian để suy ngẫm về câu chuyện rất bổ ích của anh đấy!

Cô im lặng một lát để suy nghĩ khá lâu như muốn quyết tâm điều gì đó, rồi quay sang nói với Bill:

- Cảm ơn anh nhiều lắm! Vì anh đã chia sẻ với tôi câu chuyện này. Tôi sẽ quyết tâm áp dụng những gì đã học được. Để xem cuộc sống của tôi có xoay chuyển được chút nào không. Chúng ta sẽ gặp lại nhau sau nhé.

- Đương nhiên rồi! Tôi cũng muốn biết liệu nó có giúp được gì cho cô không.

- Thật tuyệt vời khi được trò chuyện với anh!

Họ nói với nhau vài câu nữa rồi chia tay. Còn lại một mình, Bill tự hỏi không biết Liz đã rút ra được gì từ câu chuyện.

Vào một buổi sáng tại văn phòng, Bill nhận được điện thoại của Liz mời anh đi ăn trưa. Vài ngày sau đó, họ gặp lại nhau. Khi Bill đến nhà hàng thì Liz đã ngồi sẵn ở đó đợi anh, vẻ lo âu và mệt mỏi trên gương mặt Liz trước đây đã biến mất. Bill đùa:

- Hôm nay trông cô cứ như vừa trúng độc đắc ấy. Tuyệt thật! Chuyện gì xảy ra thế?

- Anh vẫn còn nhớ là anh đã kể cho tôi nghe về Quà tặng diệu kỳ chứ?

Bill gật đầu.

- Có nhiều chuyện xảy ra sau lần gặp trước của chúng ta. Tôi rất mong được gặp lại anh để kể cho anh nghe.

Rồi Liz bắt đầu:

- Sau cuộc gặp buổi trưa hôm trước, tôi nhận thấy anh đã thay đổi rất nhiều so với hồi anh còn làm chung với tôi. Nên khi nghe anh kể về câu chuyện, tôi cũng đã nghĩ nhiều về nó vì với anh, nó rõ ràng đã có tác dụng.

Tôi đang gặp căng thẳng với sếp của mình. Công việc thì quá tải và làm tôi mệt mỏi. Sếp tôi thì lúc nào cũng thúc bách, buộc chúng tôi thay đổi kế hoạch tiếp thị. Tôi cho rằng những thay đổi đó là không cần

thiết. Khi được phân công trách nhiệm, tôi cứ sợ là mình sẽ không kiểm chế được và gây gổ sẽ xảy ra.

Bà ấy luôn nói về những thứ như nền kinh tế thị trường đang thay đổi và yêu cầu chúng tôi phải thích ứng theo. Tôi hầu như chẳng muốn nghe. Bài đó, bà ta cứ “tua” đi “tua” lại hoài ấy mà.

Rồi bà ấy nói về kế hoạch tiếp thị lần trước đang bị treo lại chưa hoàn thành. Rồi chuyển đề tài sang tôi. Tôi bị sắp nhận xét là ngủ quên trong chiến thắng đấy! Nghĩa là tôi cứ bám riết lấy Quá khứ.

Lúc đầu, tôi định phản đối những gì bà ta nói vì tôi đã từng thực hiện thành công biết bao nhiêu là dự án.

Nhưng rồi tôi nhớ lại câu chuyện của anh, về điều mà người đàn ông thông thái nói, là có thể học hỏi từ những gì đã diễn ra - nhưng sẽ kém khôn ngoan khi cứ sống mãi với Quá khứ. Tôi tự hỏi là liệu mình có đang ngủ mê với Quá khứ không.

Rồi tôi lại lo lắng về Tương lai. Tôi chưa có gì để chuẩn bị cho nó cả. Anh thấy không? Tôi phí thời gian lo lắng đủ thứ chuyện không đâu, trừ Hiện tại. Nhưng tôi chú ý nhất là phần cuối của câu chuyện.

- Phần nào vậy? – Bill hỏi.

- Lúc mà người đàn ông nhận ra Sống cho Hiện tại nghĩa là phải ý thức được Mục đích sống của mình ngay lúc này và làm theo tiếng gọi của nó.

Ban đầu, tôi không hiểu lắm về điều này. Nhưng quả thật, tôi đã tìm lại được chính mình sau mỗi lần dừng lại và tự hỏi: "Mục đích của mình bây giờ là gì? Phải làm gì để đạt được nó?".

Những lúc như thế tôi thường mở mảnh giấy ra và xem lại. Tôi đã viết theo cách hiểu của mình và thử áp dụng nó.

Lần đầu tiên là vào một buổi sáng ở nhà. Tôi chuẩn bị mọi thứ rồi đi làm. Như mọi khi, tôi thấy mình luôn bận rộn. Con trai tôi thì muốn được tôi chăm sóc mà tôi thì có cảm giác như mình chẳng còn mấy thời gian để làm việc đó.

Song, tôi cố gắng tập trung vào Hiện tại, nhớ lại Mục đích của mình. Tôi muốn chăm sóc thằng bé và tôi đã làm được. Tôi hoàn toàn để ý đến nó, lắng nghe và tìm xem cái gì là quan trọng với nó vào lúc này. Điều đó khiến cả tôi và con tôi đều vui vẻ. Giờ thì chúng tôi thường làm thế vào mỗi buổi sáng.

Thật là ngạc nhiên khi chẳng mất nhiều công sức để có thể sống với những phút giây Hiện tại. Nhưng nó lại tạo ra những thay đổi lớn.

Tôi thật sự ấn tượng bởi tác động mạnh mẽ của câu chuyện. Không chỉ có tôi mà nhiều người khác sau khi nghe tôi kể lại cũng thế.

- Những người khác à?

- Vâng. Một lần, tôi nhận thấy một trong những nhân viên kinh doanh giỏi của công ty có vấn đề. Hình như anh ấy đang gặp chuyện gì đó thất vọng lắm. Tôi liền mời anh ấy đi uống nước.

Anh ấy than phiền rằng doanh thu từ hoa hồng bán hàng của mình giảm gần như phân nửa so với năm ngoái. Tôi hỏi lý do. Anh ấy nói qua loa là do thị trường đang biến động, và theo anh thì chẳng ai có thể buôn bán được gì trong thời buổi này.

Nhưng rồi anh ấy cũng thừa nhận nguyên nhân sâu xa. Sếp anh ấy cho rằng anh ấy đang mất dần phong độ của mình và trở nên thiếu nhiệt tình với công việc. Lời khiển trách đó với anh ấy thật khó mà chấp nhận. Anh ấy cho rằng anh ấy đã từng giúp công ty kiếm được rất nhiều tiền nhưng hình như không được ghi nhận.

Tôi cảm thấy cần phải giúp đỡ anh ấy và đã kể cho anh ấy nghe về câu chuyện Quà tặng diệu kỳ.

Đó là chuyện của ba tuần trước đây. Cách đây mấy ngày, anh ta tạt ngang qua bàn tôi với một nụ

cười toe toét. Anh ta thông báo với tôi là anh ta vừa ký được một vài đơn đặt hàng lớn. Chúng tôi đã nói chuyện với nhau một lúc. Anh ta làm việc tốt hơn là nhờ biết học hỏi từ Quá khứ và sống cho Hiện tại.

Trước đây, anh ấy vẫn thường nghĩ đến doanh số bán hàng của mình ngày trước, rồi so sánh với doanh số ít ỏi ở Hiện tại. Điều đó làm anh bức bối. Và dĩ nhiên khách hàng của anh cũng nhận thấy anh chẳng mấy vui vẻ khi làm việc với họ.

Bây giờ, mỗi lần tiếp xúc với khách hàng, khi nhận thấy sự thiếu nhiệt tình ở họ, anh ấy lại tự hỏi có phải do mình đang để tâm vào chuyện của Quá khứ mà quên mất người đối diện không?

Rồi anh lại tự hỏi về Mục đích của mình, rằng mình đang theo đuổi doanh thu hay là đang mang lại lợi ích cho khách hàng?

Anh ấy nhận ra rằng sở dĩ anh ấy không thành công và khách hàng rời bỏ anh là vì khi làm việc với họ anh cứ mãi lo lắng đến những chuyện không đâu. Anh ấy đã không quan tâm đến nhu cầu của khách hàng, trong khi mục đích chính của anh ấy là làm sao để phục vụ khách hàng tốt nhất, và từ đó mới mang lại doanh thu.

Anh quyết định quên đi Quá khứ và tập trung hoàn toàn vào Hiện tại, vào khách hàng của mình. Và khi làm được như vậy thì doanh thu của anh ấy tăng nhanh.

Anh ấy đã tự khám phá ra rằng chỉ cần làm tốt công việc của Ngày hôm nay, theo cách tốt nhất có thể, là anh ấy đã thật sự vượt qua được những trở ngại trong công việc. Điều đó giúp anh rất nhiều. Anh không còn thấy nặng nề bởi áp lực công việc và dần tìm lại được niềm say mê trong cuộc sống.

Mà này, anh ấy có hẳn một vài câu châm ngôn tự rút ra cho mình từ câu chuyện đấy nhé! Tôi thấy anh ấy dán chúng trong phòng.

Bill mỉm cười:

- Thú vị thật đấy! Cô còn kể cho ai nghe về câu chuyện này nữa không?

- Còn vài người nữa đây!

Một cô bạn thân của tôi vừa ly dị chồng. Cô ấy bị tổn thương và công việc cũng bị ảnh hưởng lây. Cô không thể hoàn thành các dự án đúng hạn. Rồi cô ấy ngã bệnh và phải xin nghỉ vài ngày. Sếp tôi bực lắm.

Tôi ghé nhà cô ấy. Chúng tôi đã nói chuyện với nhau rất nhiều. Rồi tôi kể cho cô ấy nghe về câu chuyện.

Vài ngày sau, bạn tôi đến phòng tôi và đặt lên bàn một cái hộp. Cô ấy hứa với tôi rằng, bất cứ khi nào cô ấy trở nên xao lãng Hiện tại hay cảm thấy buồn về chuyện ly hôn thì cô ấy sẽ đến phòng tôi và bỏ vào chiếc hộp đó một đôla. Cho đến khi nào mà cô ấy ngưng được việc này thì cô sẽ đãi tôi một bữa ăn tối. Cô ấy còn đùa với tôi là với số tiền đó, chắc chắn cô sẽ đãi tôi ăn một bữa thật thịnh soạn.

Trời ạ! Mỗi tuần đầu tiên thì hầu như cứ cách một tiếng là cô ấy lại vào phòng tôi để bỏ ống. Thậm chí có những lúc cô ta bỏ vào hai hay ba đô gì đó để trừ hao! Cô ấy bảo thế để đỡ mất công đi lại. Anh thấy có vui không? Nhưng dần dần, số tiền vào ống giảm dần. Cho đến tuần này thì cái ống chẳng nhận được xu nào.

Cô ấy đã nhận ra rằng mình tốn quá nhiều thời gian và tiền bạc vào chuyện của Quá khứ. Cô đã làm tổn thương chính mình.

Cô không thể làm việc, lúc nào cũng làm phiền bạn bè bằng những lời than vãn, muốn được chia sẻ và được "thương hại". Sự tự tin vốn có và năng lượng sống của cô mất dần.

Cách mà cô ấy hành động cứ như thể cô sống là để chịu đựng nỗi đau và sự giận dữ. Trong khi đó, cái

cô thật sự cần là phải tiếp tục sống và làm cho cuộc sống hiện tại của mình trở nên tốt đẹp hơn.

Cô cũng đã nhận ra rằng, càng chóng rời bỏ Quá khứ, cô càng có thể tập trung vào Hiện tại của mình.

Và cô ấy đã tự vẽ ra một bức tranh tuyệt vời về Tương lai. Cứ như thế, sau mỗi ngày làm việc, trên đường về nhà, cô chỉ nghĩ đến thời gian mình sẽ dành cho con cái. Trước khi bước vào cửa, cô ấy đã tưởng tượng ra những giây phút vui vẻ cùng chúng, không bị những chương trình ti vi hay các bài báo quấy rầy. Cô ấy hoàn toàn thoải mái và tự tin.

Cho đến bây giờ, cô ấy vẫn còn thấy ngạc nhiên trước những kết quả mà mình đạt được trong cuộc sống gia đình.

Còn tôi thì khỏi cần phải nói thì anh cũng biết là bạn tôi bây giờ ra sao rồi. Làm việc rất tốt và được sếp đánh giá cao. Cô ấy đã đến phòng tôi sáng nay và nói với tôi rằng hãy sẵn sàng cho bữa ăn tối mà cô ấy sẽ đãi tôi vào tuần tới.

Bill cười, giọng vui vẻ:

- Tuyệt vời quá nhỉ!

- Còn phải nói! Quá tuyệt! Tôi cũng kể cho chồng tôi nghe về mình và đồng nghiệp của mình đang trở nên tốt hơn như thế nào nhờ vào câu chuyện về Quà

tặng diệu kỳ này. Anh biết đấy, chồng tôi có biết bao nhiêu việc phải lo. Nào là thanh toán các hóa đơn, nào là việc công ty, thậm chí còn lo dành dụm tiền để hai đứa bé vào đại học cho dù chúng chỉ mới lên năm.

Thêm nữa, anh ấy thật sự bị ám ảnh về chuyện thăng tiến và kiếm tiền mua nhà. Anh ấy còn sợ rằng chúng tôi sẽ không kiếm đủ tiền để lo cho cuộc sống sau khi nghỉ hưu.

Tôi yêu anh ấy vì anh ấy rất có trách nhiệm với gia đình. Nhưng tôi cũng thấy được những gánh nặng không cần thiết mà anh ấy đang tự khoắc lên mình.

Tôi muốn kể cho anh ấy nghe về câu chuyện Quà tặng diệu kỳ nhưng tôi vẫn chưa kể vì phải chờ đến lúc anh ấy thật sự muốn nghe.

Rồi thì anh cũng yêu cầu tôi kể về nó. Tôi không chắc là anh để tâm đến câu chuyện. Nhưng khi tôi kể xong, anh đã bày tỏ sự quan tâm. Anh ấy thích ý nghĩa về việc giảm nỗi lo ở Hiện tại bằng cách lên kế hoạch cho Tương lai, như thế, Tương lai sẽ trở nên rõ ràng hơn.

Anh ấy cũng đã hỏi tôi về điều mà người đàn ông nói về Hiện tại. Đó là "Nếu bạn muốn Tương lai của mình tốt đẹp hơn Hiện tại, điều quan trọng là phải

hoạch định cho Tương lai". Anh nhận xét hình như chúng tôi chưa lên kế hoạch cho Tương lai gia đình một cách thường xuyên.

Anh ấy nói đúng. Đó quả là một thiếu sót lớn. Vậy là chồng tôi đề nghị chúng tôi sẽ dành ra một buổi sáng thứ bảy hàng tuần để bàn về chuyện tiền nong.

Chúng tôi đã có những buổi bàn bạc vui vẻ, cùng nhau giải quyết được nhiều vấn đề mà trước đây chúng tôi cố ý trì hoãn.

Một ngày nọ, chồng tôi đến gần tôi và ôm chặt lấy tôi. Tôi thắc mắc về hành động này của anh. Anh giải thích là anh đang vui. Qua câu chuyện, anh đã nhận ra là mình đang tự chuốc lấy những gánh nặng của Ngày mai mà quên mất việc thưởng thức những phút giây Hiện tại.

Anh làm gần như đến còng lưng để kiếm tiền. Rồi anh chợt nhận ra là dù cho anh có kiếm được hàng triệu đôla đi nữa thì thực tế lúc nào cũng có những việc vượt ngoài tầm tay mà anh không thể điều khiển được.

Anh cũng nhận ra mình đang làm việc cật lực vì những "dự án của Tương lai" mà quên mất "gia đình Hiện tại". Anh cũng dường như quên mất lý do khiến anh phải làm việc nhiều. Nhưng mà cách anh ấy thể hiện thì cứ như đang làm việc vì tiền. Nhưng không

phải, anh kiếm tiền là vì gia đình.

Anh nói: "Anh đã hiểu ra là anh cần phải sống nhiều và trọn vẹn hơn cho mỗi ngày mới, hơn là bỏ công ngồi tính toán về những gì chưa xảy ra. Khi con cái chúng ta thấy chúng ta vui vẻ bên nhau, chúng cũng sẽ vui vẻ. Hóa ra hạnh phúc của chúng ta không phụ thuộc vào đến ngôi nhà mà chúng ta ở hay loại xe mà chúng ta đang đi. Rõ ràng, việc lên kế hoạch cho Tương lai rất quan trọng, nhưng đúng là không nên sống bằng Tương lai. Anh nhận ra được sự khác biệt rồi".

Liz im lặng một lúc để nghĩ về những gì vợ chồng cô đã trải qua. Bill mỉm cười và hỏi:

- Vậy cô có thành công trong việc áp dụng những điều này vào công việc không?

- Có chứ. Chúng tôi đang làm việc để giải quyết vấn đề của một chi nhánh. Doanh thu một trong những sản phẩm thế mạnh của công ty ở chi nhánh này bị giảm sút. Rồi lại có tin đồn rằng sẽ có cắt giảm chi phí, thậm chí sa thải nhân viên.

Tình huống này không giống lắm với tình huống trong câu chuyện nhỉ? Nhiều người lo lắng vì có thể có ai đó sẽ bị mất việc. Tôi đã tự hỏi mình nên đối phó với tình huống này thế nào đây.

Câu trả lời là chúng tôi cần phải tập trung vào việc cải tiến sản phẩm. Tôi đã gửi đi một lá thư nội bộ yêu cầu mọi người nghĩ về những giải pháp có thể áp dụng cho sản phẩm của công ty, đồng thời tổ chức một cuộc họp.

Cuộc họp diễn ra khá sôi nổi. Nó kéo dài hơn một tiếng so với dự kiến. Đến trưa thì chúng tôi đã tạo ra một đột phá.

Chiều hôm đó, mọi người trong công ty trở lại làm việc với một vài ý tưởng cải tiến có giá trị.

Tôi nhận thấy rằng bằng cách hoạch định cho Tương lai, chúng tôi bắt đầu tìm ra lối đi cho mình. Rồi sau đó, chúng tôi có thể trở lại và tập trung vào những yêu cầu Hiện tại của công ty.

Chiều tối hôm đó, tôi đến xem giải đấu thể thao mùa hè của con gái tôi ở trường. Khi ở đó, tôi biết chắc mình đã tập trung hoàn toàn vào Hiện tại, vào con gái tôi. Tôi đã dẹp chuyện phát triển sản phẩm của công ty sang một bên. Tôi có thể giải quyết nó vào ngày mai mà. Khi trận đấu kết thúc, tôi ở lại với con tôi – điều mà tôi chưa từng làm trước đó.

Dĩ nhiên những gì đúng tại thời điểm này có thể sẽ thay đổi tại thời điểm khác. Nhưng chính Mục đích của tôi sẽ chỉ ra cho tôi thấy đâu là hướng đi

đúng trong mọi việc tôi làm.

Nếu tôi thật sự tập trung vào những gì đang diễn ra trong Hiện tại thì tôi sẽ làm việc tốt hơn.

Anh biết không, tôi không phải là người duy nhất hiểu điều đó. Những người trong gia đình tôi và các đồng nghiệp cũng đã áp dụng nó rất tốt trong cuộc sống của họ.

- Vậy cô có chia sẻ với họ bản ghi chú của cô không?

- Có chứ! Tôi phát triển ý tưởng trong bản ghi chú và ghi lại câu chuyện theo cách của mình. Rồi tôi chia sẻ nó với vài người. Dĩ nhiên là không phải ai đã nghe hay đọc câu chuyện này cũng rút ra được bài học cho mình. Có không ít đồng nghiệp của tôi chẳng chú ý nhiều đến nó. Còn những người thích nó thì tạo được ảnh hưởng tích cực đến công ty. Câu chuyện đã mang đến một sự thay đổi lớn.

Liz đề nghị:

- Anh có muốn ghé về công ty để xem thế nào không?

Bill cảm thấy rất vui. Anh hứa sẽ tìm cách sắp xếp thời gian để ghé thăm công ty cũ của mình.

Liz nhìn vào đồng hồ. Đã đến lúc cô phải quay về công ty. Cô cất hóa đơn và nắm chặt tay Bill:

- Tôi thật sự cảm ơn anh đấy, Bill ạ! Vì anh đã kể cho tôi nghe một câu chuyện vô giá. Nó làm thay đổi mọi thứ liên quan đến cuộc sống của tôi.

- Không có gì mà! Tôi cũng vui vì câu chuyện đã giúp ích cho cô. Thật tuyệt vời khi cô cũng nhận ra rằng khi con người càng sống và làm việc trong Hiện tại thì họ, gia đình họ cũng như công ty của họ càng được lợi, như cô đã tự mình khám phá rồi đấy.

- Đúng vậy đấy. Tôi thấy đó là một kim chỉ nam tuyệt vời mà tôi có thể sử dụng bất cứ khi nào, khi thực hiện một dự án, hay chỉ đơn giản là những khi cùng trải qua những khoảnh khắc quý giá với gia đình. Không thể phủ nhận, nó mang lại nguồn cảm hứng, hàn gắn vết thương và là một cảm nang cuộc sống rất thiết thực. Chắc chắn là tôi sẽ phổ biến nó nhiều hơn nữa. Anh biết đấy, khi anh có được cái gì đó hữu dụng thì anh chỉ mong sớm chia sẻ nó cùng mọi người. Và khi ai đó hạnh phúc và thành công, dù trong công việc hay trong cuộc sống gia đình, thì đó là điều tốt hơn cho tất cả mọi người.

Bill mỉm cười cầm ly nước:

- Thú vị và tình người thật! Thế bây giờ cô bạn đa nghi của tôi đã nhận ra điều gì rồi?

Ánh mắt Liz sáng lên một nụ cười tinh nghịch:

- Anh thừa biết rồi mà còn hỏi. Cô ấy bây giờ đang rất vui và cảm nhận được hạnh phúc thật sự. Nhớ lại trước đây vất vả thật. Ngoài việc có được Món Quà Vô Giá của mình rồi, tôi còn cảm nhận được niềm vui khi giúp những người khác được hạnh phúc. Chắc hẳn còn rất nhiều người khác đang vất vả với những khó khăn không ngừng của cuộc sống. Hãy giữ trong tim ngọn lửa của món quà. Chúng ta sẽ cùng chia sẻ khi có thể nhé và như vậy cuộc sống sẽ rất ý nghĩa.

HẠT GIỐNG TÂM HỒN

Quà tặng điều kỳ

Tái bản lần 2

Tổng hợp và biên dịch:

Nguyễn Văn Phước
Nguyễn Thị Kim Nhung

Ban Biên Dịch First News

Chịu trách nhiệm xuất bản:

TRẦN ĐÌNH VIỆT

Biên tập : Minh Châu

Trình bày : First News

Sửa bản in : Hoàng Tân

Thực hiện : First News

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

62 Nguyễn Thị Minh Khai - Quận 1

ĐT: 8225340 - 8296764 - 8220405 - 8223637 - 8296713

Tái bản lần thứ 2. Số lượng 1.000 cuốn, khổ 13,5 x 20,5 cm tại Xí nghiệp In Cty VH Phương Nam. Giấy ĐKKHXB số 1210-33/XB-QLXB do CXB cấp ngày 18/10/2002 và giấy TN số 680/TNKHXB/2004. In xong và nộp lưu chiểu tháng 9/2004.